

NGÀY TAY

NĂM THỨ TƯ — THỦ
BÁY 25 NOV. 1939,
SỐ 189 — GIÁ 0\$10.
TÒA SOAN VÀ TRỊ SỰ:
10, ĐƯỜNG QUAN
THÀNH - GIÁY NỘI 874

DÂN BẾP RA TRẬN

— Trong không khí đầy hơi ngạt, tiếng máy bay vo vo ; dưới đất, dàn tầu bò nghiến thịt.

LU'Ô'NG NGHI BỒ THÂN

LE HUY PHACH

Trong số 100 người đàn ông, ở thế kỷ này, thì có đến 90 người có các bệnh ở thận. Bởi thận : đau lưng, mờ mắt, ủ tai, rát đầu, tiêu tiện vàng, tinh khí loãng... Hoặc sinh ra mộng-tinh, di-tinh, hoạt tinh, liệt dương... Hoặc những người vì thủ dâm mà sinh ra tức ngực, hay đánh trống ngực, di-tinh, mộng tinh... Hoặc những người sau khi khỏi bệnh phong tinh vì uống phải nhiều thứ thuốc công phật làm hại thận khi mà sinh ra đau lưng như bể, ủ tai, chảy nước mắt, hoa mắt, rụng tóc, ướt qui đầu...

Có các bệnh kẽ trên đều dùng « Lưỡng nghi bồ thận » số 20 của Lê-huy-Phách các bệnh khỏi hết — sinh khí cố tinh, khỏi bại thận, khỏi di tinh, khỏi mộng tinh, khỏi hoạt tinh, khỏi bệnh liệt dương, chắc như vậy !

Lưỡng nghi bồ thận số 20 của Lê-huy-Phách là một thứ thuốc bồ thận hay nhất ở xứ này. Giá 1p.00 một hộp.

Đàn bà bắt điều kinh

Dùng thuốc Lê-huy-Phách hay nhất

ĐIỀU KINH CHỦNG NGỌC số 80 giá 1p.50. Các bà có bệnh bắt điều kinh, khi lén tháng, khi xuống tháng, huyết ra tim đen, có khi ra khí hư nữa. Trong người bần thần mỏi mệt, kém ăn, ít ngủ, hoa mắt, ủ tai, đau bụng khi hành kinh... dùng thuốc Điều kinh chủng ngọc số 80 của Lê-huy-Phách, kinh nguyệt điều hòa, tốt cho sự sinh dục, mau có thai nghén.

ĐIỀU KINH BỒ HUYẾT số 21 giá 1p.00 — Các cô kinh hành sai hẹn, tháng có, tháng không, da vàng, quầng mắt thâm, người nhợt mệt, dung Điều kinh bồ huyết số 21 giá 1p.00, kinh hành đúng hẹn, da dẻ hồng hào, khỏe mạnh luôn luôn, tăng thêm vẻ đẹp.

Thanh niên cứu khò hoàn

Trị tận gốc các bệnh Lậu !

Một thứ thuốc lậu hoàn toàn linh nghiệm, hay hơn hết thay các thứ thuốc Tây, Tau, Ta, đã có bán từ xưa ở xứ này. Thuốc này có đặc tính chữa các bệnh Lậu : không cứ là kinh niêm hay mới mắc, tức buốt hay ra mủ, bệnh Lậu phải lại hay phải nhiều lần, bệnh Lậu có nhiều biến chứng nguy hiểm, bệnh Lậu ở đàn ông, đàn bà hay đàn bà có thai đều dùng Thanh Niên Cứu Khò Hoàn số 70, giá 1p.20, dùng được nhiều ngày, khỏi tuyệt nọc các bệnh Lậu. Thứ thuốc Thanh niên cứu khò hoàn này hiệu nghiệm phi thường. Các ngài hãy hỏi những người đã dùng qua rồi sẽ biết.

Nhà thuốc LE HUY PHACH

19 Boulevard Gia-Long (phố Hàng Giò) — Hanoi

Khắp các tỉnh : Trung, Nam, Bắc, Ai-lao, Cao-mèn đâu đâu cũng đều có đại lý bán đủ các thứ thuốc của nhà thuốc Lê-huy-Phach

*Fumez le Job
ou ne fumez pas*

GRANDE EXPOSITION
de tissus Anglais dernier cri pour
HIVER 1939
chez **LEMUR**
14, RUE DES CUIRS - HANOI
**L'homme difficile y trouvera
sûrement son choix**

Mỗi các ngày tối ném
các món ăn Tú-Xuyên
tại

Cao lầu Tú-Xuyên

82, HÀNG TRỐNG, HANOI — GIẤY NÓI SỐ 394

Sẽ được vui ý vì MÓN ĂN NGON
Cách tiếp lịch sự — Nhận đặt tiệc

THUỐC LÝ « CON CHIM »

T'HÀI
DƯỢC

Lý có hai thứ : HÀN - LY và NHIỆT - LY

HÀN - LY : Khi buồn đi là bức tức khó chịu, thường đi được nhiều, nhưng đi phải giặc khó, buồn đi luộn, trước khi đi phải quấn đau bụng, khi đi ra tháo thì lây lây như mũi, hoặc hung hung như óc cá, không có máu tươi, ấy là Hán-ly, nếu đúng bệnh như thế, uống 1 liều thuốc Hán-ly « CON CHIM » số 1 ắt phải khỏi.

Mỗi liều có : Op.15

NHIỆT - LY : Khi đi là cưng bức tức như Hán-ly, có khác là, khi buồn phải vội vàng không quấn đau bụng, mà đi thi có máu tươi, thường sốt ruột và thêm ăn, ấy là Nghiệt-ly. Nếu đúng bệnh như thế, uống 1 liều thuốc Nghiệt-ly « CON CHIM » số 2 là phải khỏi.

Mỗi liều có : Op.15

Ai mua cứ đến hỏi các nhà Đại-ly « PHÒNG-TÍCH CON-CHIM »
VŨ-BÌNH - TẦN 178 bis, Route de Lach-Tray
Ân Tứ Kim-Tiền năm 1926

Vi trùng nào nguy hiểm nhất?

Bệnh Lâu, Giang-Mai, Hạ-Cam đều có những giống trùng rất độc, làm hại thể chất (Mộng, di-tinh, đau lưng, đau xương, rụt gân, Lở loét, v.v...) và nguy cả tinh thần) Nọc độc làm di lỵ đến nỗi giống. Chỉ có :

ĐỨC - THỌ - ĐƯỜNG

181, ROUTE DE HUÉ - HANOI

Tù phượng pháp chữa bệnh cho đến cách chế thuốc là cam đoan chữa được khỏi rất nọc. Thuốc lậu Op.60, Giang-mai Op.70, Hạ cam Op.30 một hộp, uống một ngày.

Có đại lý ở các tỉnh,

Mách giúp

MỘI GIA ĐÌNH NÊN ĐỂ 1 ! KHI HỮU SỰ KHỎI RỐI TRĨ !

Mùa hè năm nay khí trời rất nóng bức, bệnh « Cảm nhiệt » phát sinh rất mãnh liệt, hiện đã làm cho lắm người thiệt mạng rồi. Vậy trong gia đình, nếu có người bị bệnh « Cảm nhiệt » sinh hoa mè, làm Kinh, Ban, Trái, khóc dầu v.v..., hãy nhớ tìm cho được thuốc « BẮC-AI TRẦN CHÂU TÂN », thời bệnh trong 15 phút, lành bệnh trong 48 giờ, không nói ngoa.

Nhà hảo tâm muốn cứu giúp đồng bào lao khổ về bệnh « Đau mắt » nên gửi thư và 3 cái bìa dán thơ, chúng tôi sẽ gửi tặng thuốc « Nhãn dược » trị giá 50 bệnh nhân.

BẮC-AI

100 Bd Tăng-đốc-phương — CHOLON

Sách Khoa Học! Bí Thuật!

của Võ sĩ Võ, dịch Qui-nhơn 1937

Võ Thực Hành. Giấy tốt Op.40
60 miếng vò Nhật-bản dày đánh, bồi
bê gãy chân tay dễ học. 60 hình vẽ rõ ràng.

Tướng số giá Op.15. Cuối bìa
đêm Op.15

Muốn khỏi bị bịp bởi các thầy tướng
số. Muốn xem lấy vận hận, tương lai,
nhân duyên, may mắn, ủ tai, hắt hơi, giải mộng nên đọc cuốn
Tướng Số.

Bắp thịt trong 30 ngày. Giá Op.25. Cuối Op.15

Day to strong, gân bụng, cao người. Có tựa của M. Abadie Vice
Président de la F. S. T., Président du Boxing Club Haroi và U. S.
H. In lần thứ hai.

Sách có ghi bán tại : Saigon Mai-Linh 120 Guynemer. Prempenh
Trường Xuân, Hué : Hropic King. (Muốn trả lại (đã đọc)

Học Gõng Trà Kha sú ba (lối thành tài dao chém, búa bồi không
đứt, kềng kieng cũ nhùn giá 3p. — lối him tát (gửi thư).

Búa Chiêu Tài, Búa Thương, Búa Yêu giá 3p. — Mỗi thứ.

Thư từ mandat mua sách, lấy búa | đề tên : M.U Ü ÖN 120 b's Chancesulme
HANOI — TONKIN

**Thuốc bồ thận
KINH- TIỀN TỤY- TIỀN
kiên hiệu như thần
Mua ngay kèo hết !**

Thuốc Kinh-tiền Tụy-tiền có từ đời Khang-Hi là một thứ thuốc do Bát-tiền chế ra, có lịch sử rất rõ ràng. Thực là một thứ thuốc từ bệnh & thiện theo lời cổ truyền thần hiệu nhất ở Châu Á ta từ xưa tới nay. Công dụng thuốc ấy riêng đối với đồng bào. Người Nam ta mấy năm nay gần đây thì thực là 100 phần 100 hiệu nghiệm ! Ai chưa rõ, xin kịp mua trước ngày 10 Novembre chỉ phải trả có nửa tiền, mà dùng sẽ hiệu ngay sự thần hiệu của thuốc đó.

Hộp 2p.00 trả 1p.00 (Riêng hộp 1p.00 phải trả Op.70)

Kinh-tiền Tụy-tiền lồng trị các bệnh liệt-dương di, mộng, lanh tinh, cường dương không lâu, giao hợp kém, đau lưng mỏi xương, mờ mắt, rụng tóc, nước tiểu vàng đỗ và di luộn, chậm đường sinh dục.

Bán tại :

THƯỢNG- ĐỨC
15, Mission (Nhà Chung), Hanoi

và các tỉnh có đại-ly Thượng-Đức

Ở xa mua bằng cách linh-hoa giao ngan (C. R.)

CUỐN SỔ

Hà-dông — Ngã-tư-sở. — Tin hóng lầu — Nhiều cô đầu không chịu nộp ảnh để dán vào sổ tùy thân của mình, nhà chayén trách đã phải dùng tới kế gá làm quan viên, bắt nhân tình với chị em, mới lấy được ảnh của họ.

Hà-dông. — Văn tin hóng lầu — Các chủ cô đầu làm đơn xin không trả lương đào rượu, vì theo trong đơn : « cô đầu rượu không biết làm trống gi cả... ». Một cuộc điều tra đã mở để xét đào rượu có thè lâm được những trống gi. Nhiều quan viên hay hát suối đêm đã phải đòi hỏi để khai.

Hanoi. — Ông chánh cầm vừa ra lệnh cho các thày đội xếp không được phạt những người bán hàng rong khi họ ở ngoài đường, trừ khi họ làm bẩn đường quá. Và nếu họ ngồi lâu thì bảo họ đứng dậy, nếu họ chưa có vé thì đưa họ đi lấy, đứng biên phạt như trước nữa. Thật là giản dị, tăm thường quá, nghe chướng cả tai những thày đội... thích phạt !

Bắc-kỳ — Nhiều người thấy giá thực phẩm vẫn cao đồn Hội đồng định giá thực phẩm đã chết. Một tin đồn nhảm xin định chính. Một chứng cứ hiện nết : Hội vừa mới họp một lần nữa và bắt các nhà buôn phải kê bảng giá hàng một lần nữa.

Hanoi. — Một ông chủ xe kiệu một thày ký ở phòng thu thuế đòi ăn tiền không được, kiêm chuyện, rồi cầm bàn thăm dập vào mặt ông ta ngay gữa công chúng. Sự thực hư về chuyện với tên chưa rõ; song hiện ai cũng phục ông ký rất hách với người Annam.

của TÔ TỨ

O Người

Nói với giọng

NGUỜI Nhật chưa chinh phục xong nước Tàu đã nghĩ đến một vấn đề rất quen tai cho dân họ Hít : vấn đề người khác giống lấy nhau.

Vấn đề quan hệ và dư luận phản văn. Báo chí Nhật cãi nhau rất hăng và giấy mực tốn cũng không ít. Có báo bảo rằng người Nhật lấy vợ hay lấy chồng Tàu không có gì hại, chỉ có lợi, vì có thể sự hợp tác của hai nước mới được thân mật và cái trật tự mới ở Viễn đông mới trường cửu được.

Nhưng ông Togaki, hiệu trưởng trường Luật Hosei, và đồng chí, nhất định bác cái thuyết ấy, lấy lý rằng thuyết ấy sẽ làm cho Nhật bị Tàu nuốt mất thôi. Vì rằng :

1) Nước Tàu có những 400 triệu người và Nhật chỉ có 80 triệu.

2) Người Tàu bảy giờ « pha máu » đã nhiều, nghĩa là đã « lai » với nhiều giống khác. Người Nhật là một giống

trù bò các hủ tục... « theo trình độ tinh hoa của nhân dân hiện thời mà châm chước sửa đổi... ».

Sau khi đã nghĩ và viết được mấy câu văn dài cà sa như thế, các cuilly làm sung sướng lắm, và nhất nhì đồng lòng bỏ các tục : 1) Cầu biếu như cầu ông cãi mệt đầu béo, và bà bò, cầu viên kỳ hương chức dự lễ tộ biếu, và những phao bếu khác cũng lý thú như thế. 2) Biểu phản đối dân kiều ngự để lấy tiền biển du hương lý. 3) Lấy tiền huyệt mǎ là cho chôn người chết trong địa hào lăng.

Nhưng đến lúc làng tế « Thu », các cụ mới rõ cái tệ hại của một câu vui

Bỏ khoản cầu biếu, thi còn gì là tục của làng nữa, và nhất là con là thủ bò, thủ lợn cho ông cãi, còn là phần biếu cho kỳ hảo kỳ mục, còn là nõa nếp xưa, thuần phong cũ ! Các cụ bên nhất định quên hương vị mới, cầu biếu nhau như thường và biếu phân dân ngự cư để lấy tiền biếu thêm cho vui. Đàn em có người tò mò hỏi thì các cụ già lên rằng : « Làng hứa sẽ không thu tiền hương mǎ, chờ như sự cầu biếu là phải theo tục lẽ cũ của làng ».

Ú, có thể chứ. Trả lời như thế là phải. Cái gì cũ phải là cái gì hay. Nếu nhân minh đã đặt ra cái tục lẽ gì, là ta phải giữ; các cụ ta ngày xưa có những tục lẽ ấy vẫn sống kia mà. Nếu nó giờ, nó hủ thì các cụ đã bỏ đi rồi, còn đợi đâu đến bọn chúng ta : đời thủa nào, chứng lại khôn hơn và được. Cho nên các ông làng ở Nang Tây giờ giữ cho cổ tục như một cái bảo vật trong viện bảo tàng là điều được... phần cầu biếu, thủ bò, thủ lợn và phao cầu lâm lâm.

Cái thù lớn

TƯƠNG Trung, người ta đã bắt đầu cải lương hương tục. Cũng như ngoài Bắc đùa nò.

Một ví dụ. Theo báo Tiếng dân, làng Nang Tây, ở Quảng Ngãi, đã có hương ước mới. Mấy ông kỳ hảo, sản quan gai đùi, lắc lư cái đầu, mặt đỏ vì rượu, bằng hái bàn việc làng và nhất định

Một cuộc thí nghiệm

VIỆC NÀY chỉ có thể xảy ra được ở bên Mỹ.

Ông Lansing, thủ hiến hạt Michigan, it lâu nay lo buồn. Ông thấy số phạm

Đã có bán :

ĐÔI BAN

của NHẤT-LINH

gái 0\$55

Còn một số rất ít :

HỒN BƯỚM MƠ TIỀN	0\$50
ÔNG BỒ BÈ	0.10
THOÁT LY	0.55
NẮNG TRONG VƯỜN	0.35
GIÓ ĐẦU MÙA	0.35

BỘI NAY XUẤT BẢN

va VIỆC

nhân tăng lên một cách quá nhiều, và rồi vắng đến nỗi các nhà lao đều chất nich không còn một chỗ đứng để chứa tù mới nữa.

Không muộn bỏ tiền ra làm thêm một vài nhà tù nữa, ông Lansing bối chán nghĩ. Rồi ông tìm ra được một cách, có thể làm cho người hung hăng trở nên hiền lành như thỏ: ấy là cách bắt người lấy vợ.

Ông ta bèn ra lệnh rằng những tội nhân nào gào mẫn hận tù mà chịu lấy vợ ngay thì được thả ra. Rồi ông mỉm cười một mình, định nich rằng cuộc thi nghiêm của ông sẽ có kết quả mỹ mãn.

Không ngờ các thiếu nữ ở hạt Michigan đã xô đến ông xin cho tấm chồng thi rất nhiều. Nhưng số tội nhân chịu lấy vợ để được tha thì lại rất ít. Té ra họ nghĩ rằng ở trong nhà tù, họ bị mất tự do về phần xác, nhưng phần hồn còn thảnh thoảng, chứ lấy vợ thì lại bị mất tự do về cả phần hồn lẫn phần xác.

Hoàng Đạo

VĂN TỨC LÀ NGƯỜI

— Nhà thi sĩ Lê văn Tam quê anh ạ
— Thảo nào những câu thơ nó chỉ có một chân thật.

NHỮNG VIỆC CHÍNH TRONG TUẦN LỄ

Anh-Pháp-Đức chiến tranh. — Sau một thời kỳ yên lặng, quân Đức lại hoạt động. Lại một trận phia tây, quân Đức và quân Pháp lại đánh nhau ở nhiều chỗ, song vì nước sông Rhine lớn to nên hai bên đều phải lui binh.

Ở mặt biển, nhiều tàu buôn của các nước trung lập bị đắm vì va phải thủy lôi phục của Đức, trong số có cả một chiếc tàu Ý.

Ở Tiệp vừa có cuộc khởi loạn lớn, kinh thành Prague phải thiết quân luật, tối hai vạn quân Đức kéo sang giữ kinh thành, và dùng súng đại bác và ô tô bọc sắt đập tan áp lực sinh Tiệp. Có 5 vạn người Tiệp bị bắt, trong số có 120 người bị xử tử.

Cuộc điều đình của Nga-Phần vẫn chưa xong. Nga nhất định đòi lập quân cảng ở Hongoe (trong hải phận Phần), nhưng Phần không chịu. Hai bên hiện thương lượng nhau: 15 sư đoàn Nga và 7 sư đoàn Phần đóng đối diện nhau ở biển thùy để phòng sự bất chắc xảy ra.

Trung-Nhật chiến tranh. — Quân Nhật đã đổ bộ ở Bắc-hải, chiếm Paong thành và Khâm-châu, và hiện đang kéo lên mặt bắc theo phía Nam-ninh. Không quân Nhật cũng sắp sửa tiến công Quảng-đông và Quảng-tây.

Chính phủ Trung-khánh đã quyết định đòi lại chính thể, lập thành một chính phủ lập hiến thay cho chính phủ hiện thời. Một ký bài nghị Quốc dân tham chiab sẽ mở để ban bố hiến pháp.

Các công chức phải làm việc 8 giờ một ngày — Kể từ ngày 20 Novembre, các công sở mở cửa buổi sáng từ 7 giờ 30, buổi chiều từ 2 giờ đến 6 giờ, nghĩa là các công chức phải làm việc 8 giờ một ngày. Thời gian này chỉ thi hành trong thời kỳ chiến tranh.

Các xưởng thợ có thể làm việc 60 giờ một tuần lễ — Từ nay các xưởng

CAU CHUYÊN hàng tuần

NƯỚC cờ Âu-châu vẫn không thay đổi. Hai bên bàng trân rời giã nhau. Và trong khi xe, pháo mǎ rầm rộ, sẵn sàng giã ra hai bên sông, người ta thủng thỉnh dãm tốt bén, hay ghênh sỹ. Hình như bên no chỉ chờ cho bên kia nóng tiết phá thế trán, vì bao giờ phá thế trán cũng phải tinh quân hay thi quân và nếu không thắng ngay thì sẽ bị lâm vào nước bi một cách rất chắc chắn.

nơi nào, trừ một mặt trán Pháp Đức, mà ở đó đôi bên chỉ cầm cự nhau.

Vì thế có hai thuyết:

Thuyết thứ nhất cho rằng Hitler lại giở cái chiến lược vẫn dùng xưa nay: Làm rối óc các nhà cầm quyền đồng minh và dù luận các nước trung lập. Chiến lược này đã khiến Hitler đặc thắng nhiều lần đối với Áo, Tiệp, Ba-lan.

Nhưng chỉ khi nào bên đương đầu với mình yếu như Áo, Tiệp, Ba-lan thì chiến lược làm loạn óc mới có công hiệu. Còn khi bên địch mạnh và sẵn sàng nghênh chiến thì khó lòng làm người ta kinh hoảng được. Là vì người ta tin ở sức người ta, thì người ta cứ vững tâm vui lòng mà chờ đợi cuộc tấn công, dù cuộc tấn công ấy khởi ở mặt trận nào.

Vậy cái « chiến lược làm loạn thần kinh hệ » đối với Anh-Pháp, không thể có kết quả được.

Thuyết thứ hai:

Hitler muốn đánh ngay nước bài thắng phạt. Hitler biết rằng hiện đương có khi giới lương thực sung túc nhưng một hai năm nữa tất sẽ chịu ảnh hưởng khốc liệt của cuộc bô vây Anh-Pháp. Vậy đảng nào cũng phải đánh, và không hòa được nữa, thì sao không đánh ngay từ bây giờ, sớm ngày nào lợi cho mình ngày ấy?

Nhưng bộ tham mưu Đức lại không ưng tiến công, cho rằng để binh lính hùng tráng phải chiến hùng Maginot thì khác nào như đồ than vào lò lửa đang cháy. Quân Đức đã có kinh nghiệm trong những trận đánh Verdun hồi năm 1917.

Người ta bảo có sự bất đồng g và sự xích mích giữa Hitler và bộ tham mưu. Sự thực thì không có thể. Hitler bao giờ cũng đọc đoán, và khi đã cả quyết thì chẳng ai ngăn cản nổi. Nhưng, cũng sự thực, Hitler chưa quả quyết. Sự dữ dội của các tướng Đức làm Hitler cũng đám ra do dự.

Hình như Hitler đương tìm tinh mich ở nơi biệt thự để suy nghĩ như mỗi lần có điều khó nghĩ. Chưa hiểu sau những ngày trầm tư mặc tưởng, Hitler sẽ quả quyết hay vẫn còn do dự.

Khai - Hưng

CHỢ PHIÊN THÀNH NIÊN

Ói thứ bảy trước.

Tôi đi chợ phiên với
những người bạn
trên mây, dám ý nghĩ
đặt trong đầu, và một người bạn
kèm bên cạnh. Người bạn tươi tắn
lâm; ý nghĩ tốt đẹp lâm. Chỉ có
người bạn hơi đáng phiền một
chút: anh ấy si tình. Bởi thế, cả
chợ phiên đều biến đổi, anh chỉ
nói đến cõi vị hôn thê của anh.
Nhưng anh được cái dễ dãi và sinh
khởi hài. Nhiều lúc tôi kéo anh ở
trên mây xuống để bình phẩm một
cánh cửa trông thấy thì anh với
đồng ý với tôi ngay. Tôi cũng rất
đồng ý với anh theo lời của tôi:
tôi sẵn lòng tiêu bằng tiền trong
túi của bạn. Lúc vào cửa, anh phát
biểu:

— Léta đê moa lấy vé.

— Đồng ý.

— Cõi cài thêm cánh hoa nữa cho
đồng ý... Không, moa trả tiền cho..
Kia confetti, lấy thêm nữa mà ném.

Tôi không chối từ.

— Vào ăn chả nem đi. Tua đã
đổi chưa?

Tôi đổi ngay tức khắc.

Và cứ thế, người bạn tốt ấy lấy
sự rộng rãi để tỏ sự sung sướng của
mình.

Nhờ đó, tôi được hưởng các cuộc
vui của chợ phiên một cách hào
phông dễ dàng và không tốn kém.

Cái tên săn vần của Chợ phiên
Thành niên nghe thuận tai như một
cầu ca quang cáo. Một thứ slogan
ngắn gọn: « Chợ phiên thành
niên ! Chợ phiên thành niên... »
Mấy người nhác lại đề thường thức
cái ý định của cầu thơ và cao
hứng đọc tiếp, mỗi người một cảnh.

— Chợ phiên thành niên — chợ
phiên nhiều tiền — chợ phiên mất
tiền — chợ phiên chợ phiên...

Rồi họ nhìn ra chung quanh để
tim sự khai phục của công chúng.

Một người trong đám đông nói to
một điều nhanh:

— Đồng thực ! Thế này thi diễn
sang cũng vô ích, làm gì có đủ chỗ
cho người ta ngâm...

Một tư tưởng nữa lên tiếng ở
một cái miệng vô hình:

— Chợ phiên có mỗi một đường,
y như một cái cổng.

Tôi cũng nghĩ thế. Nhưng là một
cái cổng sáng sủa, trong đó lấp lánh
muôn màu. (Moôn là nói theo giọng
văn chương: tinh rộn ra thì độ
vài muôn màu là hết.) Một cái cổng
mà chuột là những nam thanh nữ
tú thông thả chui vào một đầu,
lượn một vòng, ló mũi chỗ này,
nghe mũi chỗ kia, tung một ít hoa
giấy lên trời, chán rồi lại chui ra
một đầu khác.

Bảo chợ phiên sáng sủa cũng là
một lối nói nịnh. Theo người bạn
mà tôi rất đồng ý thì phải thêm lên
gấp ba bàng ấy số đèn treo. Vẽ rực
rỡ chói loẹt, chỉ thấy lúc người ta
đứng ngoài đường: ô đây tôi. Khi
đã vào trong cái lối độc nhất của
chợ, thì người ta có một thứ cảm
tưởng chờ đợi là lạ và hơi khó chịu:
đợi cho những đèn điện kia được
« mở thêm chữ » lên. Y như trong
rap xiếc gấp lúc máy điện chạy
yếu.

Nhưng ta cũng nên dễ tính. Người
ban tôi chắc lưỡi một tiếng tha thứ
và tôi cũng thả cho cái chợ phiên
mở tối một ít ánh sáng của lòng
khoan dung. Quang cảnh liền thấy
tung bừng ngay. Trong vinh quang
của bụi phấn vàng, những cánh áo
tân thời lắp loáng lượn giữa những
vùng Âu phục màu kin đáo. Hoa
giấy tung lênh như lời hoan hô sung
sướng và câu văn của tôi đây bỗng
bành ra đẹp đẽ một cách bay
bướm cũng hay hay!

Theo ý tưởng thông thường và
những câu sáo của các chợ phiên,
chúng tôi bảo nhau tưởng tượng
đây là một cảnh băng lai. Sự vi
von đó thấy khí hơi ngọt, nhưng
nhờ có sự đa tình của anh
bạn tôi và cái óc mơ mộng của tôi,
chợ phiên này cũng có thể là một
tiết cảnh ở bậc thứ hai hay thứ ba,
hay cùng lắm ở bậc thứ tư, để khôi
xúc phim tôi lè phai.

Các giải nhân hợp chợ cũng vậy.
Đó là những vị đê tam hoặc tư

THI SĨ (ngâm). — Ta bước theo mơ, trí nhẹ nhàng.

VQ (gắt). — « Mơ » là tiêu thư nào đấy? mà cậu đi theo hắn.

— Ô hay ! tiêu thư nào đâu !

— Thế thì cậu đọc lại cho tôi nghe nào !

— (ngâm) Ta bước theo mơ trí nhẹ nhàng.

—

đẳng tiền nga. Chúng tôi ngầm đến
nó mắt rồi thi thấy bụng bão khẽ
răng chúng nó đòi. Ấy là lúc tôi
đồng ý một cách rất mến mẫn với
người bạn tìm vào một hàng quà.

Bài tường thuật của tôi, tôi đây,
vẫn quên một điều cần. Tôi chỉ
thuật — và thuật cũng khá tường
nhưng điều mắt thấy. Đặc già
không nghe thấy những tiếng quan
hệ và làm ý trong các chợ phiên.
Đó là những tiếng gây nén bởi thứ
tiếng ồn ào của các chợ thường và
những tiếng máy truyền thanh hay
máy hát.

Tiếng ồn ào thi cố nhiên không
chép bét ra đây được, dù tôi là
một người phóng viên tận tụy
với nghề. Nghìn cái mõm nói nhảm
bao nhiêu nghĩa câu chuyện khác
nha. Có khi không nói, người ta
chỉ cười, reo, hắt nghêu ngao, ho,
hoặc thổi sáo mõm, hoặc nữa chí
chóe kêu, như mấy cô bé kia lúc
biết một vòng thiếu niên « tài hoa »
đang vây bắt.

Trên những tiếng chép không xuể
đó, là những tiếng phát ra ở lung
trời, to hơn nhiều và thỉnh thoảng
ta mới nghe thấy :

— Allo ! allo ! mời các ban lại
xem trò quý thuật, do bà Bé Lý
biển đến...

— Allo ! allo ! Mời ông Y đến ngày
phòng giấy.

— Allo ! allo ! Cõi nào tên là cõi
T. bỏ rơi cậu em tên là X. Xin lại
phòng tri sự mà lấy về, mau lên...

Đó là tiếng loa truyền thanh. Thủ
hoa rất có ích cho các chợ phiên.
Người ta dùng để báo trước những
trò vui, để gọi một người khó tìm,
để nhờ tìm những vật đánh rơi mất
như: trẻ con, ví tiền hay ông chồng
của một bà vợ dũng tri l

— Allo ! (ý là kêu ví dụ) allo !
các bạn đi chợ phiên làm ơn tìm
hộ cho bà Y một người đàn ông
42 tuổi, ăn mặc go, người béo nhõ,
bị lạc trong lúc bà ăn phở ở quán
binh dân..

Thường thường những câu xướng
ở miệng lô này được công chúng
hoan nghênh vì cái tính cách hài
hước tinh cớ. Công chúng hào hàn
thêm vào và gây được những chuỗi
cười dài khi cõng thú vị.

Cái khiếu hài hước của chúng lõi
gấp những dịp được kích thích
mạnh. Bạn tôi nói :

— Ô già dùng máy truyền thanh
để tìm bạn khác giống, để làm cách
tuyên thợ hay tuyên phu thi tiền
nhỉ.

Tôi cũng bàn :

— Phải. Chẳng hạn có những
tiếng dao thế này: Allo ! allo ! một
chiếc nũ nhau sắc tuyệt vời, 19
xuân xanh, muốn được một bạn
trai đưa đi xem chợ phiên.

— Hay là: Allo ! allo ! một thanh
niên có bằng cử nhân bách khoa,
25 tuổi, đánh lạc một cõi bạn rất
yêu điệu, vào khoảng từ 18 đến 21
tuổi, tầm thước hay nhỏ nhắn cũng
được, nhưng răng phải trắng và
biết đọc tiếng lợp. Cõi nào lạc thì
đến phòng giấy mà tìm hẹn.

— Hoặc : Allo ! allo ! Một thiếu
nữ 19 tuổi, nhau sắc, học thức, bì
lạc mất bạn, hiện đợi ở phòng giấy.
Ai là bạn xin đến đấy mà tìm.

LÉTA

Luthart
57
Rue du Chanvre
HANOI

CÙNG CÁC BẠN GÁI

Cô Yetta trước đã làm tại tiệm hớt tóc & Dalat, có bằng tốt nghiệp
của Chánh phủ Pháp về khoa tó sửa sắc đẹp đã bắt đầu tiếp các bạn tại
MỸ VIỆN « MA BEAUTE »
6, BORGNISS DESBORDES — HANOI

Sửa lại TÀN HƯƠNG, TRỨNG CÁ, CHÂN LÔNG NỮ và những khuyết
diểm khác trên mặt theo phương pháp của bác sĩ Peytoureau tại Paris.
Sửa sang sắc đẹp bằng quang tucson V. và U. V.
Sửa sang mói tóc rất cần thận.

Ở đây, một nhà tốt nghiệp về khoa hớt tóc và chuyên môn về cách ruộm
tóc bằng dây hoặc thuốc ruộm sẽ được hàn hanh tiếp các bạn gái.

UỐN TÓC BẰNG ĐIỆN — SỬA LẠI CÁC LÀM TÓC
SỬA MÓNG TAY và MÓNG CHÂN

Giá đặc biệt cho các bạn gái từ 7 November cho đến 7 December 1939

Cách làm việc của nghệ-sĩ

CÔNG việc của nhà nghệ-sĩ vừa giống công việc của những thợ giỏi ở trong buồng, lại vừa khác. Giống công việc của các thợ giỏi ở chỗ cần phải có một sự khéo léo về cách thức. Sự khéo léo ấy chỉ có thể có được bằng cách chuyên học các tay thợ, và bằng những cách tập kiên nhẫn. Lê tự nhiên, cần phải có một cái thiên bẩm. (Mozart, Byron, v.v.) Nhưng cần phải hiểu rằng cái thiên bẩm, bỏ tự mặc nó, sẽ thành ra cản cỗi. Tôi đã được xem Valery làm việc; tôi đã xem kỹ các bản thảo của Proust. Chỉ là những sự tìm tòi kiên nhẫn, sửa chữa luôn luân, những cố gắng để tìm hoặc cái chữ giải bày đúng nhất ý tưởng, hoặc cái chữ, vì những lẽ bí mật về cảm đối và điều hòa, là cái chữ độc nhất có thể dùng được trong chỗ ấy. Viết một bản dàn cần phải có một cái học về âm nhạc phiền phức và chỉ có thể thâu thai được, dấu là một người có thiên tài, bằng một sự chuyên cần lâu dài và tỉ mỉ. Ở trong cái nghệ thuật hồn nhiên và cao nhất có một phần học tập và công luyện.

Tất nhiên, sau những cuộc tìm tòi lâu dài ấy, nhà nghệ-sĩ thâu thai được một kinh nghiệm, một sự chắc tay và chắc vẫn, khiến nhà nghệ-sĩ có thể trong một vài lúc và khi nào biết rõ ràng cái mình định diễn tả, làm được việc đó một cách nhanh chóng, thành công ngay, khiến đối với người thường, có vẻ thẩn thẩn tinh quái. Whistler có cần những kẻ nào vẫn trách ông ta rằng đã vẽ bức tranh nô trung có một giờ. Ông ta có thể vẽ bức tranh trong một giờ được vì ông ta đã vẽ nó xuất cả một đời.

Sắp có bán

TIẾNG THU

của LƯU-TRỌNG-LƯ

Một tập thơ đầy nhạc điệu, đầy màu sắc, đầy phong vị đất nước. Một công trình ấn-loat dung dị mà xinh xắn.

In từ đầu xuân đến cuối thu mới xong. 6 bức tranh phụ bản. Bla màu. Giá 1p.50 một cuốn, trước phí thêm 0p.32.

EDITIONS LIBRAIRIE CENTRALE M. TÔ - VĂN - ĐỨC, Directeur
110, Rue du Pont en Bois, Hanoi

Bạn học sinh! Đợi gì mà không đợi cho được cuốn NỮ HỌC SINH, giá Op.28, đã có bán tại khắp các hàng sách Bông-dương.

Những sự thâu thai cái khéo léo về nghề đó, công việc chính của người thợ giỏi, chỉ là một phần công việc của nhà nghệ-sĩ. Valery nói rằng « một bài thơ không phải làm bằng cảm giác, nhưng bằng chữ ». Thực ra, phải có cả hai. Khi nào là nghệ thuật, người ta bao giờ cũng phải trở lại cái ý tưởng mạnh mẽ của một thứ tự, một hình thức bắt cái tự nhiên phải theo. Cái hình thức là cần, nhưng một cái hình thức hoàn toàn, mà không chứa đựng cái gì cả, không cảm động chúng ta được. Những bản dàn của Beethoven là những hình thức đáng phục, nhưng trong những hình thức đó có rót vào linh hồn của Beethoven, những tư tưởng, những đau đớn hay vui sướng của nhà nghệ-sĩ. Racine đến được một sự hoàn toàn về hình thức, nhưng có là cái gì nếu không có những say mê của Racine?

Như vậy, ngoài cái công việc nhà nghệ-sĩ ra, (và chính khác người thợ giỏi ở chỗ ấy), nhà nghệ-sĩ phải sống hay đã sống qua. « Thơ là một cảm giác mà người ta nhớ lại lúc bình tĩnh ». Chúng ta thoảng thấy rằng cuộc đời của nghệ-sĩ ít ra cũng phải gồm có ba phần: một phần sống thường, theo xác thịt và tình cảm, chỉ có nó là đem lại cho thi sĩ sự hiểu biết lòng người; một phần ngầm nghĩ và mong một mình, (nhà nghệ-sĩ là một con vật loài nhai lại lúc nào cũng nghiên lại luôn luôn cái quá khứ của mình để hóa nó đi và đòi thành ra thể chất nghệ thuật); và sau hết, một phần công việc nhà nghệ-sĩ. Công việc này có thể ngắn ngủi: tôi biết nhiều nhà văn đại tài chỉ làm

« Bông-xua Bà Đám !! »

Bà lớn Kiêm, con người bất trị,
Vừa độ nao về tri sỹ thâm niên,
Cắt kéo di, vui thú diền viên,
Làng báo được tự nhiên ăn nói.
Dân cầm bút vui mừng sặc nỗi
Tổ chúa tinh, gạo muối tiễn đưa.
Chúc bà về cho trót tuổi già nua,
Đi rút thoát, chẳng bao giờ mong trở lại.
Nhưng nặng nợ, số còn vương viu mãi
Mỗi tiền duyên túc trái chí dâng.

Mới bốn năm vắng mặt nước non này,
Bà lớn Kiêm lại quay về sở cũ.
Cũng là bởi quốc gia hữu sự,
Cho nên bà chẳng nỡ nghỉ ngơi yên.
Tuân lệnh ông, bỏ thú diền viên,
Mãi kéo sắc, lại một phen làm việc nước.
Dân làng báo, làng văn nom nớp,
Khách lang thơ, cũng chẳng dám ồm-ờ,
Gởi bà lớn, nên hồn thơ cul hừng.
Bởi dã biết tính bà trái chứng,
Cái quái chi bà cưng đám ngờ.
Bà có biết đâu tim được vẫn thơ,
Lắm lúc cũng bơ phờ, chật vật.
Nhờ vó phúc bà nghỉ ý khuất,
Bà cửa nứa câu, bà cắt một giòng
Làm cho thơ què quặt, ối thiền công!
Khiến thi sĩ trong lòng chán ngắt.
Thôi dành chịu, vái trời vái đất
Cầu làm sao chóng tắt chiến tranh
Và mau mau thiên hạ thái bình,
Đề bà lớn Kiêm lại rung rinh về hưu tri!

Tú Mỡ

việc một ngày có hai giờ đồng hồ, nhưng mà những mơ mộng của họ, những buổi đọc sách, nói chuyện, là những hình thức khác của những công việc, không phải là kém cần. « Die Ganz Arbeit ist ruhig sein », Goethe nói. (Tất cả công việc của chúng tôi là ở nghỉ ngơi).

Nhà nghệ-sĩ phải sống trong cuộc đời, hay ngoài cuộc đời? Tôi tưởng đó là một câu hỏi không thể trả lời được. Sự ăn đập hoàn toàn, tự nhiên cho một ông thánh, không tốt cho phần nhiều các nghệ-sĩ. Họ làm việc hay lầm chừng nào họ có tài liệu. Một Proust chẳng hạn, lui về trong căn phòng cách biệt, bèn đi tìm cái thời giờ đã mất; nếu chúng ta theo cái dịp sống của ông ta (và nếu chúng ta có cái trí nhớ của ông), mỗi người trong chúng ta có lẽ tìm thấy trong dĩ vãng của mình rất nhiều tài liệu. Nhưng người ta không thể cứ mãi sau Proust làm lại tác phẩm của ông, và phần nhiều người cần phải có một sự chen đồi. Ở đây, Goethe vẫn là ông thầy tốt; ông nói: « Sự biệt tịch là một cái hay, lúc nào người ta bình tĩnh với mình và có một công việc nhất định ». Vậy cần phải định trước cái công việc, trước khi tìm sự biệt tịch để có thể làm công việc ấy.

T. L. lược dịch
André Maurois
(Un Art de Vivre)

CẦU Ô

Có bằng D'plôme, muốn tìm chỗ dạy học tư ở Hanoi.
hỏi M Oanh, N 1 voie 34 Hanoi.

Đ E P

TIỀU THUYẾT của KHAI HƯNG

(Tiếp theo)

95%
như nũ
đều bức bối
ngay hành kinh

CÁI KHÓ CHIU
NHUNG
TÝ CÓ THỂ
TRÁNH DƯỚC
MỐI NỀU
UỐNG TRƯỚC
I HỘP

BẠCH
DYỀN
HOAN

DIỄU KINH, SỮA HUYẾT

VỐ DINH ĐẠN
CHOLON-SAIGON-P-PENH
VĂN HÓA: 8 CANTONNAIS HANOI

Quần áo trẻ em
kiểu mới
MÙA RÈT
1940

VĨNH LONG
53 Rue de la Citadelle
BẢN
SĨ VÀ
BẢN LẺ
khiết các nơi

Blouson
ARISTO!!

MUA
PULL'OVER, BLOÜSON..
marque

ARISTO

của hãng NAM HAI chế tạo
thì chắc chắn là được của tốt.

Nhiều kiểu rất mới.
Không nên ngăn ngạt.

NAM - HAI
BONNETERIE
45, Rue du Lac — Hanoi
Trước đền Ngọc Sơn

HÀNG nói thế và, làm thế, nhưng sự thực trong thâm tâm chàng là một người không trai sắc đẹp. Chỉ nghe chàng tả những dáng điệu, những ngôn ngữ, những lối phục sức của các cô học trò chàng — vì chàng dạy ở một trường nữ học tư thục — cũng đủ nhận thấy những tính tình ác cảm của chàng đối với phái đẹp sâu xa là chừng nào. Song những tính tình ấy biến mất khi chàng đứng trước những dung nhan tươi trẻ. Chàng chỉ còn là một thiếu niên trang nhã, da liob, một kẻ cừu địch ghê gớm của anh nào có táo bạo muốn có tài có trí hơn chàng. Lúc đó chàng giống như một hực anh hùng kỹ thời trung cổ nước Pháp, vì con mắt đẹp của người tình, xông ra trường đấu võ để hạ bắt cứ ai. Có điều hơi khác là Thư không vì một đôi mắt đẹp nào, nhưng vì tất cả con mắt đẹp của tất cả các cô xinh đẹp.

— Thế nào? Anh Thư ngồi lâu quá! Chưa bắt đầu ư?

— Thế ra các anh nhất định phải thác cho tôi cái việc nói.

— Phải. Còn chúng tôi sẽ xin nhận việc ăn cho gọi là có ăn có nói.

— Vậy nhớ ăn muối nhiều vào!

Một vài tiếng cười kín đáo hoan nghênh mũi tên thứ nhất của Thư,

— Nhưng nói đi!

— Phải nói đi!

— Nói mau rồi còn ăn!

— Mà nói thực dài dẽ phản đối lại bài diễn văn ngắn ngủn của chú rể.

Thư hỏi:

— Càng dài càng hay? Và chỉ cần dài, chứ không cần hay, phải không?

— Càng dài càng hay.

— Các cô cũng bằng lòng thế?

Oanh mỉm cười đáp:

— Vâng, chúng em bằng lòng thế.

— Thế thì được.

Thư đứng dậy nói:

— Hôm nay là ngày voi mừng của anh Nam và chị Lan. Nam hợp với Lan sẽ thành Nam-lan. Nam lan là một thứ Lan-Annam, chứ không phải loài lan rừng mọc ở các sườn núi, mùi thơm gắt göng, mà trong bọn ta đây ai đã di con đường Chapa — Ô Qui hò, cũng phải ngửi thấy. Ô Qui hò mà người Pháp đọc Loquio là một ngọn núi cao bao nhiêu hai trăm năm mươi thước, tuy tên nó là hò tức hò. Hò là tiếng Tàu hay tiếng Mèo cũng được, vì người Mèo nói tiếng quan họa hay quan thoại cũng thế. Tiếng quan thoại là tiếng quan nghĩa là tiếng công, nghĩa là language officielle khác tiếng Quảng đông. Phúc kiến xa lắm.

Tiếng cười lẫn với tiếng phản đối ầm ĩ:

— Không được pha trò! Độc chúc từ kia!

— A vos moulons!

— Quay về con cùu thôi!

Thư nganiem nhiên và nói luôn không ngừng.

— Xin vâng. Các anh thích loài cừu rất phải vì không những loài cừu hiền lành mà thịt nó rất mềm, ngọt lại bồ nưa, sách bản-thảo của cụ Lân-ông có chép rõ điều ấy. Cụ Lân-ông thì hẳn các anh các chị đều biết tiếng, cụ là một danh y lại là một văn sĩ, một thi sĩ trú danh thời Lê mạt. Thời ấy bao quyền bính nước ta ở cả trong tay họ Trịnh, nhưng chẳng bao lâu sau Trịnh lại bị ông Nguyễn Huệ diệt. Ông này lấy Ngọc Hân thay Ngọc Quỳnh, hay Quỳnh Ngọc Công chúa, cái đó tôi không nhớ rõ nhưng thật tưởng viết Quỳnh Ngọc thi hồn vì Quỳnh Ngọc là Ngọc Quỳnh còn Ngọc Quỳnh thi hồn là Quỳnh Ngọc hồn. Cách đặt chữ trên dưới rất quan hệ...

Tiếng phản đối trở nên ồn ào, bỗn xưng nứa. Nhiều người không ưa Thư, mà vì sao ai cũng thừa biết: Thư là một người tư cao, tư đại vì tự biết mình có tài. Nhiều khi chàng ngang nhiên không coi ai vào đâu. Nam thấy lính thê trở nên gay go, nhất nhìn mặt Thư đỏ gay chàng lại biết rằng bạn đã bị ép uống rượu khai vị quá nhiều. Chàng liền bảo khẽ người nhà đem pháo ra dót. Thư không chịu ngồi xuống. Vài trong khe tiếng pháo nổ người ta vẫn thấy miệng Thư lắp bắp. Sự thực Thư làm điệu bộ như người nói. Nhưng tiếng pháo im,

người ta lại nghe thấy tiếng chàng tưởng như chàng chưa ngừng lúc nào.

— Thế rồi một hôm chàng bảo nòng rồng...

Đến đây Trinh đứng dậy giơ bàn tay lên để xin nói. Từ thì Thư im lặng.

— Anh nhường cho chúng em vài lời với chứ.

Tiếng vỗ tay hoan nghênh. Thư ngả đầu dập:

— Xin vâng Vì một lời nói của một người đẹp còn có mảnh lực bằng nghìn bảng van những tiếng phản đối vô vị của các anh dài. Vậy tôi xin kết luận: « Chứng ta hây nâng cốc chúc cho anh Nam và chị Lan hoàn toàn sung sướng! »

Tiếng vỗ tay lại nồi lên. Rồi họ nêu cốc rượu đỏ, rượu trắng giờ cao.

— Thong thả! Đè chì Trinh nói dã.

— Vâng, em xin nói: « Chứng ta hây nâng cốc mà chúc cho anh Nam và chị Lan của chúng ta hoàn toàn sung sướng! »

Lần này, không có tiếng vỗ tay ai nấy còn đương bàn cầm cốc.

Rồi tiệc bắt đầu trong những tiếng nói chuyện rì rầm lung chua

III

Tiệc tối nữa chừng, khi ai nấy đã ngà ngá say và không tự chủ được lòng mình, được lời nói của mình. Phản động không có thai

quen vong nong nenh thinh thoang trong nhung tiec voi chiec obap vay hoi cuong da de hoi men boc len dau lam mat luong tri. Họ bo bo that ra nhung y nghiep song suong, nhung thanh thuc, khong con giu gian che day duoc nua.

Ở mot dan ban, Vy, mot cu nhien luat, ke mot cau chuyen ve phong tuc noi huong am roi ket luon:

Ở nhai quan quan nam nguoi ta chiec nghiep den co mot vien an vong, chờ đợi ngay gio nhai nay, nhai o, cai dam ma của nhung ông lão già hắp hối, cai dam cua nhung nguoi trong họ xa, gần, và sau het nhung ngay hoi be, te le.

Thuc cuori dap:

Thi ở thanh pho chúng ta cũng vậy Chúng ta cũng ăn vong và hơn một thứ nua: Ngày. Thanh niên nước ta là thanh niên vô lý tuồng, hay chỉ có mỗi một lý tuồng đích dang vì co the toti một cách dễ dàng, đó là lý tuồng ăn, uống, nhảy.

Đức cuori noi:

Chúng ta ăn, uống, nhảy cho quên.

Quen cái gì? Quen tuổi thanh niên?

Vy chua chat:

Không, quên đời chán nản, trống rỗng của chúng ta.

Đinh dung day cai:

Thưa các anh, sao lại trống rỗng, ra cũng có ba thứ, ăn, uống và nhảy, ấy là chưa kể còn nhiều thứ thêm kia khác.

Nguyên là người lúc nào trong đầu cũng có một tuien tiễn thuyết, tuy chàng chưa hề viết văn bao giờ. Cú nghe chàng thi hiện chàng đương soạn một tác phẩm về một vấn đề rất gay go: Văn đề thanh niên. Tưởng như ai cũng biết cái cốt truyện của mình, chàng nói:

Tuy đó là một truyện về thanh niên, nhưng tôi cũng bắt đầu từ thế hệ trước, từ cái thế hệ nho tan. Các anh có thấy đẹp không? Cả một thế giới đồ xup, bị nhò bát rẽ lên.

Thu nghe với vẻ mặt trang nghiêm và lạnh lùng. Lời đây chàng bắt bẻ:

Một thế giới làm gì có rẽ?

Nguyen quay nhìn Thu, rồi lại nghiêm nghiêm nói:

Thế giới, ấy đồ xup, tiêu tán đi để nhường chỗ cho một thế giới mới, bõ nõn, non ớt, bắp bênh, lung lay trước gió...

Thu vẫn khoen:

Anh viết tuien thuyết bằng thơ?

Đó là thế hệ của chúng ta. Đây là phần quan trọng nhất trong tuien thuyết. Nhân vật chính của tôi, một thanh niên trí thức, sẽ sống một đời bần khoán. Chàng là con nhà giàu và sang nua. Chàng có di du học hay không thì cai đó tôi còn phân vân, chưa nhất định, có lẽ tôi sẽ cho chàng sang Pháp.

Đinh khôi bài:

Cho chàng đi tây quá!

Thu tiếp luon:

Và tổng cả tuien thuyết đi tây

nốt cho rảnh

Tiếng cười phá lên, nhưng không làm Nguyên nao núng. Chàng vẫn kề. Văn như mọi lần, tĩnh hay say cũng vậy, khi chàng đã bắt đầu thuật thiên tiễn thuyết dự định của chàng thì không có một sức mạnh gì khiến được chàng ngừng lại ở giữa chàng.

Vẫn, đó là tên nhân vật chính trong tuien thuyết của tôi.

Anh nên chọn một tên khác, vì Vẫn là tên một người anh họ tôi.

Những lời khôi bài của Thu luôn luôn tìm dịp len vào câu chuyện

"Vẫn đánh bạc, có cả cá ngựa đầy nhé, mà chàng đánh bạc là vì chàng đã không tìm được quen trong ái tình, mà đến với ái tình là vì chàng đã không tìm được quen trong đọc sách, mà sở dĩ chàng đọc sách là vì chàng không tìm được quen trong sự làm việc, làm việc công sở vì chàng là một công chức cao đẳng. Tóm lại chàng là một người suốt đời bần khoán khổ sở, muôn quên mà không quên được. Có lẽ vì đời chàng thiếu lý tưởng.

Oanh nghiêm trang hỏi:

của Nguyên. Vì mỗi lần Thu ngắt lời bạn, các thiếu nữ lại cười vui thích. Cố cô thinh thoảng lại mỉm cười đưa mắt nhìn chàng, như để khuyến khích và thăm bảo: « Kìa anh Thu, ngồi im nã à? »

Nhưng Nguyên như sống trong tuien thuyết của mình. Những người, những vật ở ngoài không làm chàng bận tâm.

Vẫn, cần nhất, là một người có trí thức...

Thu thêm:

... và con nhà giàu sang, anh đã nói rồi.

Oanh từ nay vẫn chăm chú nghe câu chuyện Thầy Thu luôn luôn phâng ngang, nàng lấy làm khó chịu và liều hảo chàng:

Xin anh đừng cho anh Nguyên kè dứt câu chuyện đã rồi hãy ngắt lời.

Thuc cuori:

Thưa cô, kè dứt rồi thì còn ngắt lời vào đâu được! Vả câu chuyện ấy tôi đã nghe vài chục lần rồi, tôi thuộc lòng đến nỗi có thể kè ngược lại từ cuối lên đầu được. Đây này:

— Phải lắm!

Ai nay vỗ tay cười reo, trong khí Nguyên reo rực rỡ ra phía cửa sổ. Chàng dương lồng bết lồng thao ngầm những cảm tình động trong tuồng tượng. Chàng thấy rồi bật lên trong ánh điện hàng áy im lặng và như chậm trễ lắng ngạc xanh trong. Lướt qua cái nền bàn quang, bóng mây cao ngựa thi. Đồi dập với cái cảnh thẩn thiền ấy là một cảnh lắp nắp, hoayn náo s những con bạc bồi hộp, chí trả, bàn tán, tinh toán, lo sợ, phản náo, khos.

Rời vòng đua ngựa, trai nghệ Nguyên sán vào một nơi cờ bạc, Chàng thấy hiện ra những thiền phu xinh đẹp ngồi ủ rũ rúi bất hồn những chàng trai lịch thiệp, vất tung tập giấy bạc ra đánh một tiếng đê khoe gian.

Những cảnh ấy Nguyên đã mợ kịch, đã ghi chép vào số tay đề chay ngày cho lên tuien thuyết, tuien tuien thuyết mà chàng bắt đầu đã hơn bao năm nay nhưng chưa viết được một nửa giòng. Chàng bảo những bạn thường chè rêu chàng là một nhà văn không co vắn, một nhà văn tuyệt chưa từng viết tuien thuyết: « Các anh chờ độ mười năm nữa, sẽ được đọc văn pham độc nhất của tôi, vì trong đời tôi sẽ chỉ viết một tuien tuien thuyết ấy thôi. Nhưng mà phải biết!... »

Nguyên dương mợ mộng, tiếng mời của Nam làm chàng giật mình:

Xin mời văn sĩ Nguyên và tất cả các văn sĩ, nghệ sĩ khác hãy cạn cốc này để chúc cho thiên tuien thuyết của chúng ta, của thanh niên chúng ta chóng hoàn thành.

Hàng chục cốc giờ lên và giặc cạn sau những câu tiếng Nam tiếng Phap òa áo: « Phải đấy! », « Cesa ça! », « Cạn! ». Nhưng các thiếu nữ chỉ nâng cốc lên môi lại đặt cốc xuống. Các cô chưa quên với cái vui đưa ầm ỹ, nhất lần này lại là lần thứ nhất các cô dự tiệc cùng bàn với họa đầu ông trẻ tuổi, lém luoc. Vì taé phan đồng các cô có vỗ bén lên, ngờ nghịch, ăn uống nhở nhẹ.

(Còn tiếp)

Khai Hung

CHỈ GIỮM

Ai mắc bệnh lao

Bệnh lao, ho ra máu, ho khú khắc, ho có đàm trắng, xanh vàng, hồi thổi, bệnh nhơn có khi bị hành nóng lạnh, mà đã điều trị thuốc Tây, Nam không đỡ, nên uống thuốc gia truyền của cụ Trịnh Hải Long (nội tò ông đốc học hào). Thuốc đã cứu đặng muôn ngàn người. Có 2 tháp (tháp 5p. và tháp 3p.50. Ở xã mua thuốc gửi mandat cho ông).

TRINH-VĂN-HÀO, Directeur Ecole Villa n. 110 rue Vassoligna Tandish, Saigon

TRÔNG CÙM

DÀN BÀ TRONG CHÍNH GIÓ'I

DÂ có nhiều nước cho đàn bà hưởng những quyền lợi về chính trị mà xưa nay người ta chỉ dành cho đàn ông; cái đó có lý hay không xin miễn bàn tới ở đây, vì vấn đề này rất phiền phức: những lý luận « ủng hộ » và « phản đối » bên nõi cung nhiều như bên kia.

Tuy thế, cả trong những nước vừa nói ở trên, cái trường hợp đàn bà cầm quyền chính hay ít ra có dự một phần vào việc chính trị rất hiếm. Người ta có thể điểm tên đót ngón tay những thí dụ về đàn bà làm chính trị.

Khi mới lên cầm quyền, thống lĩnh Roosevelt nước Mỹ có triệu đến bà Perkins và giao cho bà bộ Lao động, một bộ rất quan trọng, nhất là trong một nước đương bị khủng bố về nạn thất nghiệp.

Người ta đã nói đến rất nhiều về việc tiến cử ấy. Với những lý luận không được công bằng, người ta bảo bà Perkins không đủ tài trí để gánh vác nhiệm vụ. Đã đánh rằng cuộc chống chọi với nạn thất nghiệp ở Mỹ không được tốt đẹp như ý muốn, đổi với những việc hy sinh lớn lao của chính phủ để thay đổi cái tình thế khó khăn đương rắn rập dân lao động. Song trước hết không phải chỉ riêng có mình bà Perkins chịu cái trách nhiệm về việc định đoạt những phương pháp đem thi hành; sau, nhất là, người ta không biết một người đàn ông ở địa vị bà, thì sẽ làm cách nào.

Nếu bà Perkins ở Mỹ không được thành công vì kém may mắn thì ở Anh, bà Margaret Bondfield đã sống một đời rất hoạt động và rất sung sướng & bộ Lao động.

Bà đã chinh phục lại cái tình thế khó khăn của hết thảy thợ thuyền và riêng

của các phu mỗ bằng những cách giải quyết rất hay và thông minh.

Và lại bà Bondfield không phải là người đàn bà độc nhất mà nước Anh đã ủy cho một nhiệm vụ trong chính giới. Nhiều lần hầu trước phu nhân d'Atholl và bà Sevanack đã đại diện nước Anh ở Hội Quốc Liên để tranh luận về những vấn đề mà riêng đàn bà đã nghiên cứu và giải quyết.

Vì đã nói đến cơ quan ở Genève thì chúng ta cũng chờ quên nhắc qua đến một nước chưa công nhận sự bình quyền của đàn bà, là nước Lào-ni, mà cũng ủy nữ giới đại diện cho nước; bà Varesco là người luôn luôn hoạt động trong những kỳ hội họp ở hội Quốc liên.

Cũng ở Genève, người ta thấy có bà Kollontai, trước kia đã làm đại sứ Nga-sô-việt rất lâu ở Thụy-điển và Na-uỵ.

Chính ở Nga, đàn bà giữ những nhiệm vụ lớn không biếm. Nhiều bà

đã được giữ chức dân-chứng ủy viên của một quận nào đó; bà Lénine, tức Kroupskaya khi trước kia đã có lần giám đốc nhà học chính.

Còn ở Pháp thì chích phủ Blum dân cầm quyền, thủ tướng Léon Blum đã triệu bà Joliot Curie, là nhà thằng thai đã phát minh ra quang tuyếna radium nhân tạo, vào giúp việc nội các. Ai nấy đều phải công nhận rằng nhà từ thiện của nhân loại ấy rất xứng đáng với cái chức cố vấn chuyên môn bộ Y-tế của nội các Bộ trưởng.

Chúng ta biết rằng những thí dụ ấy không đủ để đánh đổ phái phản đối. Trước hết họ sẵn sàng bài bác: đàn bà không thể có một tầm mắt xa rộng để đương nổi những trách nhiệm lớn lao.

Hắn là cái lý ấy không có giá trị gì, vì ai nấy có thể cãi lại rất dễ dàng rằng cứ xem lại lịch sử, ta sẽ thấy nhiều thí dụ về đàn bà cầm quyền chính trong nước. Nhiều bà chẳng chịu thua kém gì phái đàn ông ở chỗ khôn khéo về chính trị hay ngoại giao, như bà Marie-Thérèse d'Autriche chẳng hạn. Nhiều bà khác cũng có đủ nghị lực như đàn ông và có khi còn nhiều nghị lực đến vô nhão đạo nữa là khác: bà Catherine de Russie là một thí dụ.

Nhưng chúng tôi không muốn đi xa quá về phương diện này, vì sẽ lại phải nêu ra một lần nữa sự tranh luận không cùng về vấn đề phụ nữ.

(III. du P. I.)
M. lược dịch

NHỮNG NGÔI MỘ LÀ LÙNG Ở XỨ AI-CẬP

TRONG lăng lâm vị vua Ai-Cập Tut-Ank-Ammon, những nhà sinh-lý-học Anh đã tìm thấy, mười ba năm trước đây, những di vật khiến các nhà khảo cổ khắp hoàn cầu phải chú ý: người ta thấy ở trong mộ những đồ thờ lụt, những lề vật, những thực phẩm và hoa mà hình dáng còn nguyên vẹn.

Đó là một thời lạc ở đất Ai-Cập; người chết tích trữ lại những vật dụng khi sinh thời.

Trên một trong những cái xácướp (mummies) mà nhà sinh-vật-học danh tiếng Pháp Maspero tìm thấy ở Deir-el-Bahari (một lynch thành Ai-Cập) có đặt những vòng hoa sen lùm và trắng.

Những hoa tía còn tươi nguyên đến nỗi người ta tưởng vừa mới hái hôm trước.

Trên một bông hoa, có một con ong bồ vê đậu, mà ong cũng « tươi sống » như những bông hoa.

Thế mà những xácướp ấy là xác những ông hoàng bà chúa từ đời vua thứ hai mươi, nghĩa là cách đây đã ba nghìn năm. Những quả dừa vào bữa ăn khi cắt đam hoàng hậu Isimkheh, cũng về thời ấy, còn trứ được hoàn toàn đến rỗi trên những quả chà-à (dates) có rõ vết ngón tay in vào rổ.

Do đó người ta nhận ra rằng tất cả những vật dụng, tất cả những chén bát tim thô và trong những lồng lầm chén và đĩa hầm (hypogées) cũng là những vật đã tích trữ khéo léo và lùng.

Những cái hòm bằng nguyên liệu qui

nам vàng và ngọc tìm thấy trong những gian phòng và lăng lâm Tut-Ank-Ammon có đựng quần áo nhà vua mà đường thêu bằng chỉ vàng chỉ bạc sọc loáng như mới may xong. Những cái tháp-tượng (cannes royales) mà thời gian chưa làm mờ vẻ đẹp.

Những giường nằm của nhà vua, giường để nghỉ trưa và giường lớn để làm lễ, xa-giá, ghế bành, long ngai, những bình bách ngọc, những tượng ngà và vang, tháp đèn như mới tạo nên hôm qua.

Thế mà đó là những vật đã dùng suốt trong một đời vua và đã trải qua một thời gian dài như bấy lâu.

(III. du P. I.)
M. lược dịch

THẦY GIÁO — Vì sao không khi nào anh thuộc bài cả? Anh nói đi, tôi sẽ tha phạt cho.

HỌC TRÒ — Thưa thầy vì không khi nào con họ bài cả.

NGÀY NAY

Lê dinh Bảo, Hanoi. — Một ngày đầu có hai giifestyles ?

Không hai giifestyles ? Đó là do quen của từng người; nhưng thường dùng nhiều bữa mà ăn ít bữa cho đúng giờ.

Huyện Nuôi, Tourane. — Đĩa hát (pour phonographs) vì nóng nên làm làm thế nào để?

Để vào chỗ mát và làm rách sách để để lên dần dần. Công việc cầu thận, vì vỗ ý có thể gây ra.

2) Nhà Đông Pháp ngân hàng có lệnh đòi cho chính phủ về giao dịch tiền bạc (transaction judiciaire) và thuế ma, lợi tức (partage des bénéfices...) ?

Những tờ giấy bạc mới (giấy nhai) có câu « Payable en espèces au porteur » ánh hưởng gì cho người mang.

Cái công việc của một nhà băng trước hết là một công việc vốn (distributeur de crédits), sau là giao dịch để dàng về các công việc tết, nhân đó ảnh hưởng trong nước và nước ngoài. Số vàng bạc tích trữ trong nhà quốc gia ngân hàng có quyền giấy bạc, là cái của một nước, là lâm đạm bão cho sự giao dịch với nước khác. Thay đổi không có định sẵn đến ngân hàng cũ. Ngày nay nó, từ nay cũng có để cầu ấy — như dẫu có hay không cũng không ảnh hưởng gì cho người mang. Giá trị bạc giấy chính là ở giá trị của nhà băng mà ra.

Phan Bình, Phú-thọ. — Một ngày không chờ đợi gì mà người ta đã lợi thế béo ro được.

Mặt ong có nhìều chất tươi, đường và có tính cách xát trắng, là một thức ăn tốt. Nhưng không phải dùng mật ong cũng béo đòn.

2) Trẻ con hay nái có việc gì không.

Không việc gì làm. But nǚen hay cho uống nước từng bát nhỏ, hoặc gián gián không lên trên nếp đũa, còn béo. Trẻ sinh nắc là vì ăn với rắng.

3) Buổi tối 8 hay 9 giờ, gặp người quen ngoài đường còn có thể nói chuyện như nửu không.

Kè cung được, nhưng đừng « buoir » vào hồn.

M. Thuận, Hanoi. — Phản kháng của bao đứa có quặng cáo cho các biện pháp như Hồng-Khê, Lê-Hay-Phách... là phản kháng, vậy những nhà thuốc ấy có trị được bệnh (tửu) ưm la v... v... Không!

Bố là tuy ở công êu của các thế thuốc của họ, có hay không không có

Xin hãy dùng:

SĀM NHUNG BỘ THÂN TIN
của PHỤC-ĐÁNG DƯỢC-BẰNG, 130. R

Sau khi dùng xong, chúng tái đun bảo da.

Phục-Đ

Đừng để nước đèn tr

Những vị làm việc nhiều quá, lâu ngày tinh thần hao kém, mất hồn, tai lóng hay chóng mặt. Những bạn thanh niên vì ý sức, chơi bài quá độ, nên người thay đổi, minh mẫn bần thần. Những người đau móm mạnh, tinh thần không

Xin hãy dùng:

SĀM NHUNG BỘ THÂN TIN

của PHỤC-ĐÁNG DƯỢC-BẰNG, 130. R

Sau khi dùng xong, chúng tái đun bảo da.

Phục-Đ

DAY DAY NỘI CHUYÊN

Một ngày đó
Bố là do...
nhưng không
mà ăn ít tối
tất nhiều. Ngày

2) M. Thân, Hanoi. — Nếu mình mặc
hình vở thận chí, mộng linh... chẳng hạn,
minh mọc rồng thì liệu có hại cho
minh hoặc cho con cái về sau không? (Nếu
vì, thì chia bằng cách gì? Vả mua thuốc
đó).

— Thuốc cối để chữa bệnh, sao lại
hở đay, trừ khi thuốc lỗi hay nhầm
thuốc tài không kẽ, tái nhiên. Những
món đồ cần phải có thầy thuốc chuyên
môn khám xét và cho đơn mới được,
không nên dùng thuốc bậy bạ.

Daily, Vinh. — 1) Ecole des hautes Etudes
au portefeuille là trường công hay trường tư?
Sciences sociales có cần cao người muốn,
một nhà nghiên cứu ấy?

— Đó là một trường công. Những
trường tư béo Pháp không kém giá trị
trường công. Khoa xã-hội-học, người
viết báo nếu có biết càng hay, nhưng sự
đó không phải là một điều kiện cốt yếu.
Nghề làm báo cần nhiều cái biết khác.
2) Ecole A B C de Rédaction có dạy cách
viết báo, nhất là bao chính trị không. Địa
chỗ của trường ấy thế nào?

Ecole A. B. C. de Rédaction chỉ
chuyên dạy về cách viết văn Pháp mà
thôi. Trường ở 12 Rue Lincoln Paris.
Trường Ecole Universelle (Bd. Excel-
lent). Giá trị
của nhà nước

có định dám
ngày sau
tỷ — như
hông có l

— Trong những
năm sau
nhỏ, b

với vang
gấp ngay
sabenjan

— Tôi lấp là do một tật náo ở lưỡi
hay cõng họng. Phổi không dinh dưỡng
giàu. Muốn chữa nỗi lấp phải cạo kho
và kiêng nếm mèo. Được: nồng tạp nói,
chó thông thả và rành rẽ, ngày nào
cũng tập. Có thể khỏi được, hay ít ra
cũng bởi lấp nỗi tật ấy có dã lầu và
nặng.

Tien-thien, Hanoi. — Xem trên này.

Y B. Phu Thap 1) Đầu tiên có nên tập thể
thao theo lời Thầy-diễn không.

— Luu thường thường đau tim thì không
được vận động mạnh. Nhưng nếu bị
nhẹ có thể — và cũng nên — tập thể
thao điều độ và nhẹ nhàng. Nên đến hỏi
các thầy thuốc.

2) Muốn học lấy anglais có được không

Học thế nào cho mau khá, đọc cho đúng

Mua đĩa dạy đọc eót körön,

(Xem tiếp trang 14)

Mỹ viện sửa nhan sắc cho chó

NHỮNG mỹ viện thi đấu bà biết-tới
nhé. Nhưng có ai biết một mỹ
viện sửa nhan sắc cho chó không?

Ág một cựu học sinh lốt nghiệp
trường thú Tealoase đã mở một mỹ viện
như thế. Người ta có thể đọc trên nhangs
tờ quảng cáo khiến ta phải sét lòng:

« Thay đổi hình dáng mom chó, 50
quan. Làm thành nhangs nếp rán ở trên
mặt một con chó lớn, (bull-dog), 80
quan. Thay đổi kích thước cái đuôi: 30
quan. Cắt nhangs lông thừa trên minh
cho, mỗi giờ 5 quan. Thay đổi màu lông,
50 quan. Sửa lại cặp thành tai vền hay
lai vền thành tai cáp, 20 quan. Uốn
chân trước một con bull-dog cong như
vành cung, 100 quan.

(A. V.)

Danh và tiền

MỘT nhân viên cao cấp của Y-thoa Đại
học đường ở Vienna là giáo sư G...
phải nộp ngay một từ trước có họ gần nhau
vua, để chữa một bệnh cần kíp. (Ta coi đó
đã thấy câu chuyện quan trọng là thế nào).

Việc mồ trich khó khăn mà nguy hiểm,
nhưng đã thành công.

Ít ngày sau, một thuộc hạ của từ trước
đến nói với giáo sư :

— Thưa bác sĩ, Hoàng thượng muốn

Tí (con): Bố ba
ta bịt mắt ba đấy?
CHA: Tháng Tý
chứ si nữa.
Tí: Ô, sao ba
doán gồi thế!

một con chim bồ câu nhỏ đáng thương.
— Xin chào quý. Nhưng it ra ông cũng
cho chúng tôi biết con bồ câu ấy đã làm gì
để chúng tôi đăng vài giòng vào tạp chí của
bộ.

— Vây xin nói thẳng với ông rằng nó
đã cứu sống tôi, không hơn cũng không
kém.

— Thực thế à? Thế nó cứu ông bằng
cách nào?

— Giản dị lắm: khi ấy tôi đã gần chết
đói. Vì thế tôi mang quay nó và tôi đã ăn
bết thiệt nó.

(A. V.)

Cuộc đời vắn như thế...

ÂU Jacques nhõ buồn quá. Cậu tìm cha
đã bày tỏ nỗi niềm :

LUƠM LẶT

trả ơn bác sĩ đã chữa khỏi từ trước và
muốn biết ý bác sĩ định thề nào trong hai
diễn của Hoàng thượng tặng ban: thượng
đảng bộ tinh của nhà vua hay 20.000 florins?

Bác sĩ yên lặng hồi lâu rồi trả lời :

— Mai xin mời ngài lại chơi, để tôi còn
phải nghĩ đây.

Hai hôm sau viên sĩ quan lại đến và hỏi :

— Hắn bác sĩ đã ngã chíp rồi chứ?
Tôi phải谈话 với Hoàng thượng ra sao?

— Ngài làm ơn谈话 với Hoàng thượng
rằng chúng tôi không định xin thượng đảng
bộ tinh hay 20.000 florins, nhưng 40.000
florins kia.

(A. V.)

Người bạn của giỗng vật

MỘT bác nổ đến bán giấy hôi Bảo trý
súc vật, nói với người thư ký :

— Ông làm ơn ghi tên tôi vào chầu hội
viên của hội, vì tôi muốn tôi lòng biết ơn

« Con không có quyền chơi trò xe đấm
và kẻ trộm với Pierre. Con không có quyền
đứng sừng lối hời ép bắn vào những bóng
đen hồng. Con không có quyền ngắt hoa
trong vườn. Con không có quyền đi coi
chiếu bóng vì con còn non tuổi quá. Vậy con
muốn biết khi nào tuổi con đủ già để làm
tất cả những cái gì con muốn làm ?

Cha cậu trả lời :

— Không bao giờ. Không bao giờ có ai
lại được cái tuổi ấy.

(A. V.)

Một đám cưới vì lợi

TÒA án Athènes vừa mới kết án một
người cắt nước hoa ở kinh thành, tên
là Anestasios, 20.000 quan tiền phạt và tiền
bồi thường cho một đồng nghiệp vì sự
« canh tranh man trá ».

Theo đơn kiện thì trong hằng bao nhiêu
năm bị cáo nhân đã làm cách khám phá
những cái bí mật về cách cắt nước hoa của
một đồng nghiệp. Tất cả những mưu kế đã
thì hành đều thất bại nên đã còn trẻ tuổi
bác định kết hôn cùng người thư ký chàng
thanh của đồng nghiệp, tuổi đã ngoài năm
tuổi, xấu xí và không có lấy một chút
duyên, để mong biết được bằng cách ấy,
những cái bí mật ao ước xưa nay.

Bị tố cáo ra trước tòa án, bác cãi rằng
sự lựa chọn lừa dối là cái quyền bắt khả
xâm phạm của tất cả mọi người và lẽ tất
nhien là một người vợ không thể có điều
gi bí mật đối với chồng.

Mặc dù, lừa cũng không đảm tội cho
bác, vì rằng, xét về tâm lý thì bị cáo đã
cầu hôn cùng người đàn bà có tuổi không
cô hiền của và nhan sắc ấy, hẳn là chỉ có

một mục đích không được ngay thẳng đối
với đồng nghiệp s.

(A. V.)

Những chứng chỉ không hay

MỘT hôm một nhà triệu phú Mỹ đang
đi rong chơi trong trại của ông thì
đột nhiên ông thấy người hỏi; đó là một
người rất lực lưỡng, nhưng ăn mặc một
cách tiêu thụ, hình như đang lang thang
lượn quanh bờ đảo của trại ông. Người lạ
lùng xúi kêu nài :

— Thưa ông, tôi thất nghiệp đã một năm
nay. Ông có thể cho tôi xin một công việc
làm & trong nhà ông thì tôi được đội ăn vé
cùng.

Nhà triệu phú hỏi :

— Tới đây, bác làm gì?

— Trước kia tôi là đồ vật, là võ sĩ nhà
ngbè. Ngày ông hãy trông bắp thịt tôi. Tôi
có thể cả quyết với ông, không ngoa, rằng
tôi nhబ những cây này một cách dễ dàng,
và tôi đã đi qua đâu là ở đây có không
mọc được nữa.

— Đáng tiếc, thực đáng tiếc quá, nhưng
bác không thể làm được công việc của tôi,
vì chính tôi đương tìm một người làm vườn.

(A. V.)

Đao cạo bằng đá

KHI đi thăm hòn xứ Mésopotamie, các
nhà thông thái đã tìm thấy những
dao cao có từ trước thời Thiên chúa giáng
sinh. Xét kỹ những dao cao ấy, người ta
thấy có cái ý tưởng rằng những dân cư ở
hai bên bờ sông Euphrate và sông Tigre
rất chú ý đến sự cạo râu cạo mặt: mỗi khi
ra đường. Dao cạo ấy là một miếng đá
mài rất kỹ, một đầu có đục lỗ để lùa ngón
tay vào cầm cho chắc.

Một nhân viên của đoàn thám hiểm đã
nảy ra cái ý kiến mài lại một lưỡi đao ấy
và cạo thử. Kết quả thực không ngờ và
nhà thông thái tuyên bố rằng những lưỡi
dao ngày nay không thể nào bị kẹp với
những lưỡi dao xưa mới tìm thấy mà những
người sống về mấy chục thế kỷ trước kia
đã dùng.

(A. V.)

M. dịch

Ngày Nay

Tuần báo ra ngày thứ bảy

GIÁ BÁO

Một năm	4\$20
6 tháng	2.20

TÒA SOAN VÀ TRỊ SỰ
80, Av. Grand Bouddha, Hanoi

đèn tròn mới nhảy

mái hoa, tai lùng bùng, lùng đau thắt, nhất là
lộ, nên người thấy xanh xao vàng vọt, mắt sâu,
nhìn, tình thần không có, đi đứng không vững.

THẬN TINH hiệu « MẸ CON »

HÀNG, 130, Rue de Paris — Cholon

tôi đảm bảo đảm sự công hiệu là sẽ giúp cho quý ngài được toại ý.

Phuc-Dáng Dược - Hàng 130, Rue de Paris — Cholon

Lỗi nơi ai?

V. Ngan.

— Anh lúc này hư lắm?

— Không hư sao được, mợ ấy đã chán tôi từ lạnh lung mông, thi còn lạc thú gi?

— Chị ơi, nhà em cứ đồ tội cho em, ở với nhau hơn 10 năm bây giờ nhà em dám ra lêu lổng...

— Em ơi, không phải lỗi ở chàng nào cả, muốn sống trở lại tuân trung mông, vợ chồng em hãy uống thuốc BỒ-HẠCH VẬN-BẢO.

Thuốc VẬN-BẢO là cứu tinh của tình yêu, có thứ cho đàn ông, có thứ cho đàn bà.

1 hộp dung 10 ngày 4p.00
1 hiệp là 4 hộp 15p.00

Tổng phát hành phía Bắc:

VẬN-HÓA

8, Rue des Cantonais — Hanoi

Tổng phát hành phía Nam:

VỐ-ĐỊNH-DĂN

323, Rue des Marins — Cholon

ĐẠI-LÝ: Mai-Linh 60-62 Cầu
Đất Haiphong, Nguyễn-văn-Bryan
11 Rue des Caisses — Hanoi

GIỮA NHỮNG « TRAI, GÁI LÀM TIỀN »

Bùa yêu

NGƯỜI cõi đầu vẫn chưa chịu thoái. Hắn hỏi V. một lần cuối cùng:

— Em từ nhất định là có bùa yêu, anh à. Không có, sao người ta đam quang cao làm i cá lén, là nghĩa làm sao?

Gọng V. hơi gắt, nhưng là giọng một người từng trải lắm:

— Những chỗ mà quý nhiều hơn người trần, Mường Mèn quasi kô l'ẽ nào thi chưa dám chắc, chứ ở chỗ dân cư trù mật, nhiều giống đực điền trai, d'en kẽn, mà nói chuyện bùa mê, thì có khác gì em chửi vào lỗ tai anh không?

« Lặng yên đê anh giảng cho em vỡ chí khôn ra. Ví dụ: em làm được bùa yêu, bùa mê. Chắc chắn rằng, em chẳng cần phải thức đêm làm một cõi đầu. Em sẽ làm một thúng bùa, mỗi n'ày ra Gô-da, deo trong người n'ột cái nhỏ thôi. Tây, Tàu, Ta vò sô đó. Mỗi n'ày, một anh, mấy mà chả sang vần tự cho em. Mấy mà em chẳng giàu như con « mồi rách » lúc nó cõi là người.

« Còn thua thãi, thi em hãy ra ơn làm giùi cõi o cha mẹ, cho cả nhà nhà em. Xét như thế, em có họa là điên mới đem bùa ra bán phi phạm lấy vài ba đồng bạc l' trong khi, cõi cười mot cái là đã có anh deo người vào mõi em mà quên đến cả danh dự, òi...

Bùa « lao... động »

V. nhìn tôi và nhìn người cõi đầu thóc mách:

« Ông T. L. và cõi em hình như đang nghĩ ngợi một cái j! ! Chắc là không tin tôi lắm? Thi đây, những việc có thật: tôi biết nhiều chỗ bán bùa yêu rẽ lầm, từ một cho đến mười đồng.

Người cõi đầu tươi bắn rết mặt, nõi bạnh mũi ra. Nếu tai hiết cử động, thi tôi chắc lúc đó, tai cõi ta sẽ vễn lén một cách kỳ khôi.

Nhưng, V. đã làm cho hắn tin nghe: « Hãy nói bài chõi thõi! Một chõi bán riêng cho dân làng « chay », tức là dân ảo cắp, đê ho làm tiền tại « phinh » (đi), bay là bán riêng cho tại « phinh » đê làm tiền tại « chay ». Cái bùa ấy tôi thấy họ làm bằng móng chân, móng tay, tóc đứt ra

thun, hòa với cái gì bẩn thỉu nhất thế giới, rồi cho người mà họ muố yêu nồng. Từ lúc uống cho đến lúc đõ say mê, phải đợi năm bảy ngày. Trong năm bảy ngày ấy, ít nhất cũng bị elams vài ba hào một ngày. Tiền ấy nói là để cung ứng thao bùa, nuôi bùa nhưng thực ra, cũng đủ để cung thuoc phiện cho thầy bùa.

« Qua năm bảy ngày rồi Tha hõ chửi thầy bùa. Mật nó tro ra đầy như mặt trời.

Bùa sư

Aoh V. vẫn nói:

« Một chõi nứa. Ở phố C. Đ., trong tinh thất của một cụ sư, một anh ăn chay mà, tội nghiệp, có những vài ba vợ. Bùa này cõi bán riêng cho đạo

ông mệt la mày lét, như mèo thấy mõi mà khong anh'c gi! Ngài liền đứng lóng từ b', phai chủ t'ens ra giang bao cho ông một cái bùa yêu Ông muôen enhà à» cõi nào, chỉ việc di lại gần rắc một chút bột bùa vào người cõi, thê là lập tức đang di đường thẳng cõi ta sẽ ngoeo theo ông, bắt cùi di đâu.

« Một vài hôm, bùa nhat, ông lại mua cái nứa, mua mãi cho đến lúc nào lỵ ông, ông chán cõi kia thi thôi.

« Nh'ều người đã mua bùa, và nhiều người đã được bả hé. Cái thứ ái lanh mua bán đó chõi trầy mãi, cho đến lúc vấp một cái ra giáng! Nghĩa là, một anh muôn xoay hướng trái lùm ra phia ngoài chùa. Anh ta đém bột bùa công nhiêu rắc vàng mang vào

ông dùng thõi. Giá hơi đắt, nhưng h'ệu nghiệm trong giây lát.

« Ôi lại ví dụ. Ví dụ rằng: ông T. L. đến chùa, với một ái tâm này: ông muôn « bát » mấy cõi à vào thi thoát ra ái lõi, hay là cầu lự ở đó. Mấy cõi t'at, rò cuôc cùng với người anh em cõi bé, với những quả đấm vẹo xuong sườn.

« Đến đó mới ngã nhẽ ra rằng, biến chua? Sứ cõi là n'ien a!

« Ông con cõi cụ Phật trong chùa đó đã đồng mưu với mấy ái kiêm tiền và chia nhau hai việc: cụ thi làm tiền và đê bán. Còn các cõi thi nhâm mõi đê theo « n'ien nhâ » đã dùng bùa của họ, đê theo kuéo leo đéo nõi n'uang anh này rồi sẽ nhâm mõi đê theo lõi cõi...

V. trịnh trọng kết cấu:

« Các ngài đã hiểu chua? Bùa yêu nào phải là thuốc lậu B'et làm được bùa yêu đê quyến rũ n'ồi bắt cùi mõi người s'át đá đến đêu cõng vậy, thi cõi khac gi được B'et cho một quyền sách « uốc », n'õi sao được vậy.

« Cõi là hóa rại mời đem bán rao cho thiêu-hã.

Cũng như chép tối các ngài cõi kh

Bà có nhiều kiều

MANTEAUX VÀ VESTES 1939-1940

Quý bà, quý cô sẽ được vừa ý về: mọi phương diện và chắc chắn có áo đẹp mặc.

CHÍ LẠI HIỆU MAY CÓ TÍN NHIỆM VÀ CÓ THỢ CHUYÊN MÔN

Au chic tailleur

NGỌC-ĐINH

70, RUE JULES FERRY, HANOI

Marchand de tissus Français & Anglais

làm tiền

PHÓNG SỰ của TRỌNG-LANG

(Tiếp theo)

« Gặp một thằng « ma-cô » nó biến thành ngài một cô con gái còn trinh tiết, và nó quảng cáo rằng gặp được gái trinh, ngài đã tánh bạc sẽ đổi như gốc, ngài làm ăn sẽ thịnh vượng vô cùng. Nếu thằng « ma-cô » ấy nó biết chắc là người ta sẽ giàu vì gặp một gái trinh, thì sao nó không « gấp » trước đi để lấy tiền mà nuôi cả ở nhà nó? Tôi già nó đi đón ngoài trong số tôi, làm một nghề đẽ-mat, đẽ kiếm cứ mỗi đồng bạc đẽ ba hào chả?

« Phải không? Cái gì cũng là « bịa » tắt! Cũng như tôi đã bịa cõi T., và con em trong nhà hồn ta.

V. gật gù, muốn cười to, nhưng không thành tiếng. Hai con mắt hồn đờ dẩn, chán nản, mòn mèo về một bến.

Rồi da mặt hồn trùng lợt, hai môi mỏng thong thả động đậy, hồn uể oải nói tiếp:

« Tôi đã cho cõi T. một mảnh giấy lão lếu, vo tròn nhét trong một cái vỏ ốc, đem đẽ dưới gầm pháo, trên úp một cái bát. Hẹn trong bảy hôm, cái anh sò khanh đã quyền rũ cõi đầu nhà cõi ta, sẽ ốm thường trộn hạ trộn, lúc nào cũng như bị người đánh rất đau.

« Trong bảy hôm, tôi vẫn xuống chơi như thường. Và bắt đầu tôi « mê » một trong ba cõi đã mua bùa yên của tôi. Cõi ta chiểu tôi làm, không mất tiền, lời gi tôi chẳng gõ face?

« Hôm thứ sáu, tôi lại rờ đến, và rinh tích đá đẽ cái bát úp búa. Nửa giờ sau, tôi kêu vang lên là có đứa đã phản cõi T.: nó đã mạnh tâm, lời cái búa ra ánh sáng, đẽ bập bạ vào đó.

« Thì hể là thối xong, công cốc! Bùa sẽ phải làm lại. Muốn làm lại phải đợi đến rằm, mồng một.

« Cả nhà cõi T. tôi đó, thât là từ tháng nhở trổ lên đều bị khốn khổ khốn nạn, bị chửi vuốt mũi không kịp!

« Còn tôi, tôi vẫn đường hoàng lui tới K. T. như thường.

Trung số độc đặc

V. lại gật gù:

« Đầu nói thi nói nốt cho hết. Chủ cõi lâu, ông a, thich tiền một cách nhỏ mọn Thích lâm. Vì họ thich tiền quá, nên họ dễ mất tiền. Nếu mình khéo biết tâm lý một chút, thì sao bịa mui họ lại mà làm tiền, lại dễ quá đi mất.

« Một chứng cớ hay là một việc khoái trả cho tại quan viên và oái đầu:

« Ông có biết Ph., một tay chơi nổi tiếng, và vừa là cái « nạn » cho những chủ cõi đầu ác nghiệt? Hắn đã cho mụ T. một vố, cay như ớt. Mụ T. lại là một bà « chẳng » đã đá, lại nanh ác, lại hay làm tiền đẽ nhất.

« Hắn vây lối từ mấy hôm trước bằng cách này: cho mấy tay chơi ra đứng đến hát và khò oàm lên rằng hắn vừa trúng số đúc đài mười vạn mua tận Nam-kỳ. Người ta còn bảo tôi rằng: trước khi đó, hắn đến cả nhà báo, trung rằng hắn trúng số. Ông chủ « vịt » này thả luôn aít con lên trang đầu.

« Xong xuôi, hắn đến nhà mụ T., trình trọng vay tiền. Vay một ngàn đẽ lấy tiền vào Nam lịnh tiền và làm một công chuyện to lát, lợi tức hàng vạn

vạn. Trong nửa tháng, già lâm là một tháng, một ngàn đó sẽ trả thành hai ngàn.

« Người ta không nói rằng mụ kia sống đã thành cáo già rồi mà còn mắc mưu một anh trai tuổi.

« Mụ cho vay luôn. Và cũng mất luôn... ♦

Éán đòn điền

V. nhìn tôi:

« Thiên hạ và cả Ông nữa, nói đến mụ Me, với một trong cái « lõi » nhân tình già, chỉ biết có một. Nghĩa là chỉ biết rằng: di « soussigné » (di vay) luân luân (từng ngàn bạc một lúc, cho Me tiêu trong một lúc, biếu Me hết ô-tô này đến ô-tô khác, là thường. Tôi thi, tôi hiết bài: nghĩa là, Me cũng bị một vố... tinh tinh tinh. Nó thế này: nhân tình Me sắp bán một cái đòn điền lấy độ vài chục vạn bạc.

« Nhân tình me mà có chục vạn trong tay, thi me bỏ nhổ cũng được vài vạn. Me ngồi ngồi me lên, vội vàng về bán tổng bán tang cái nhà riêng của me đi, được ngồi vạn ấy, có di mà không hề trở lại, cả nhân tình của me cũng vậy: Ngựa truy phong tất nén nút xa!

« Nhưng cũng chẳng sao cả: của địa thi lại trả cho địa, vì cái nhà riêng của me, tiếc mua, nếu không của ông chủ đòn điền thi còn của ai nữa? ♦

Ngôi thuê

V. ngồi nhôm dây hỏi tôi:

« Ông có thấy ai chỉ có « ngôi » mà được rất nhiều tiền, bao giờ chưa? Có lẽ chỉ có Me ấy mà thôi.

« Một ông chủ báo, cái báo gì đẽ nhất nước Nam, vốn ngày xưa chỉ chuyên « mồi » đánh bạc tại nhà cái gi túa tya như là « gá » vậy. Tiền bò như nước đã làm trôi con thuyền ông ta ngồi đến tảo ngày nay.

« Một anh con bạc sập, oái oăm, hay là giở hơi, cứ nhất định có Me ngồi trong sòng, thi mới cõi đất, chia mồ. Mà mồ thi lão ta mồ to nhất đ.m.

« Đánh phải lbuê me mồi tôi đến « ngói » đó chơi cho có mặt. Tiễn hòe me ngồi mồi tôi một trăm bạc! Một trăm bạc không hơn, không kém. » ♦

Bói sáng

Mấy ngày sau V. đưa tôi đi tìm những ông thầy bói tân thời, deo kính trắng tuy rằng không cần thi một chút nào.

V. nhất định đưa tôi đi lấy một chứng cớ đầu tiên rằng bói sáng cũng như bói mù là một khoa học mở đường cho họ đi tới chỗ bói mù

để làm tần.

Chúng tôi đã vào một tiệm thuốc nấu hôi hám, như nhớp như một đ chuột trong nõi S.C.

N gội thuốc hộp, sau khi đã bắt giải chiếu mờ, thay ấm nước, thay gối và thay rèm cửa.

V. bùi mõi bão tôi:

« Đáng lẽ phải ráo với bột vào trong điện-lầu, rọc-lầu mới phải. Vì ở đó thật là đủ các loại vi-trùng hơn dầu hết: trùng lao, trùng tim-la, sot rét rùng, trùng ghé cúc, cá đeo trùng đồi, trùng khát, trùng chết đường chết chọ trùng áo mày nõa.

V. nằm xuống:

« Nhưng mà có cần sa! Tôi yêu trùng đó, vì nó mới thật là quốc bồn quốc tuy vậy.

V. thở dài, hắt hkim ra ý bảo tôi nhìn:

« Trong gốc kia là anh Ba C., chuyên việc mở tủ két thuê. Tôi muốn nói thí khoa, chứ không phải là « huu » (ăn trộm). Anh ta mở két đã đành rồi, các thui két sắt, có cái mở khó, công tối một ván trăm bạc. Nhưng, trong lúe mõi, anh ta, thỉnh thoảng lại còn thế nay kia: Két mở xong rồi, nhưng anh ta kêu là khó quá chưa nở được. Rồi loay hoay, bùi hực rình rành lúc người nhà so ý, mở đánh thoáng một cái, quay lây một nắm giấy bạc hành như chớp, rồi lại khéo trả lại như cũ. Xong dung daju lắc đầu, thú thật rằng chịu không nở được vì khóa rắc rối quá...

« Năm laph anh Ba, cái anh gác, mặt dài như mặt ngựa kia, đè yên tôi gọi chor, hỏi chuyen cho ông nghe, nhé? Nói xong. V. rặng hắng, rồi nói rõ về phía một người trác ngoài bốn mươi, không râu và hom hem:

« Ông Khan? Tiếng nào? Phát tài nhiều nha?

Lão « Khan » ngồi thẳng người lại. Bỗi mồi dầy quá như sáp mếu. Hai mắt to, thâm quang hướng về phía chúng tôi, mặt người đó thật là lỗi như đầm, giàn như đất. Và tự đó phát ra, như tự một cái mả hoang, một gọng ai oán, lè nhẹ:

« Phát tài gi, cơ chứ! Có thằng cháu xuất ngày chỉ nói lão, lòe người lẩy tèn vò số, vò số. Tôi là cậu nó, thi nǎm chết rủ ở đây, chử tài cái gi? Lôi cái gi?

V. bảo tôi:

« Ai hối, nhất là những người ấu vận như chúng ta, lão đều trả lời từ taya như vậy. Vừa đẽ vây có cháu già, lại vừa chửi cháu vò lilo một thề...

(Còn nữa)

Trọng Lang

Vomitol

Thuốc nước chế riêng để trị bệnh chớ, súra của trẻ con, làm cho trống tiêu.

Một lọ Op 30

Eczematol

Thuốc nő chế riêng để trị bệnh ngoài da của trẻ con (chàm mă, lở, chốc đầu)

Một hộp Op 20

Có bán tại: PHARMACIE DU BON SECOURS

Mme NGUYỄN BÌNH HOÀNG

52, Bd Đồng - khánh, Hanoi — Tel. 454

Khoáng vật

Gửi cách trí, thầy giáo giảng bài :
— *Chỗng vật là loài không sống, không chất, không có động. Thị du như sỏi, đá, bao, đồng.*

TRÔI B.— *Thưa thằng, thử nói đồng hồ là thuộc loài khoáng vật không à?*

THÀY.— *Chứ còn gì nữa.*

TRÔI B.— *Thưa thằng sáo con thầu ba con thường bảo cái đồng hồ quái của ba con khi chạy nhanh, khi chạy chậm, có tác lại chết đi sống lại nữa.*

Khô mua

— *Tôi đã đi khắp lánh, mà không hiểu nào mua được anh ơi.*

— *Mua gì?*

— *Mua cháo.*

Lời con trè

— *Mẹ ơi, mẹ cho con xa khác,*

dồng xa kia, con đánh rơi mất rồi.

— *Rơi ở đâu?*

— *Poi vào ông tiền o.*

Cửa H. Đức
Anh hùng tương ngộ

— Ông trác ta lùng, đã đến nghìn lần, tôi yêu cầu ông trả tôi món nợ mà ông cứ ý ra.

— Ông mới lạ lùng! đã đến nghìn lần tôi khát ông và ông còn cùi đói mãi.

Cửa Dinhboi và Chandon.
Bùa yêu

BỐN.— *Làm bùa yêu có khó không mày nhỉ?*

SÀU.— *Khó quá gi. Cứ lối giây bắn quan lại như chiếc thòng lò được. Nhưng mày hỏi dề làm gi?*

* BỐN.— *Để làm cho thằng giáo yêu tao.*

Ăn vóc học hay

CON.— *Ba ơi, mai ba mua vóc cho con ăn ba nhé!*

CHA.— *Mày điên à? Ai lại ăn vóc bao giờ!*

CON.— *Cho con ăn vóc thì con không đổi nữa. Sáng nay thằng giáo dyy con « ăn vóc học hay » đãg ba q.*

Chí lý

THÀY.— *Gọi là loài có vũ. Võ*

giơi dề ra gi?

TRÔI.— *Thưa thằng giơi dề ra giơi q.*

Dạy con

LỐ.— *Mày không cảm á? Cảm khát á? Tao truyền đời cho mày, từ rày bảo cảm thi phải cảm ngay! nghe chưa!!!...*

CON.— *(Im bặt...)*

BỐ.— *(nghĩa rõ ràng) À mày cảm á? Cảm hay sao nà lao nói mày không rõ ràng? Này lão nogg!... hồn nogg!...*

CON.— *Khóc.*

BỐ.— *Mày không cảm á?... vân... vân...*

Yên lặng là vàng

THÀY.— *Hết, mày là một con lừa rợp chua? Tại sao lao hỏi mày từng ấy câu mày không trả lời?*

HẾ.— *Thưa thằng, lúc nay thằng béo nhời nói là bạc, sự yên lặng là vàng. Vày con nói thi con thiệt to q.*

di dời nghĩa là không theo đạo nào và chỉ nê cõi vịt thờ phượng (vì tiền thời) và một người con gái đã đọc thiên chúa yêu nhau và muốn lây nhau. Vậy hai người ấy phải theo những điều kiện nào để cho tôn giáo khỏi phải thiệt và làm vừa lòng hai gia đình người con trai và người con gái?

Xin nhớ: hai gia đình ấy không ghét giай trai, nhưng lường lự về cuộc sống nhau ấy chỉ vi khát tôn giáo).

— Trong việc này rất dễ dàng, vì không phải là hai người theo tôn giáo khác nhau. Người con trai đã không theo đạo nào thì việc cưới có thể ba thỏa thuận được. Nếu có cửa phải theo đòi chút lễ nghi, trưởng hai người đã yêu nhau, chắc không quản ngại để xây dựng hạnh phúc chung của gia đình.

M. K. K. Hung-yen.— 1.) Một người đàn bà lây chồng, không dám từ cách trong nom việc nhà chồng, và chỉ chịu dâu mõ nhà chồng, phả hoại gia đình nhà chồng, không ngày nào là không to tiếng với các em chồng, người chồng có thể ei có ấy mà xin ly dị được không. Vá như thế nào?

— Làng làng là một cô, theo luật là, có thể khiến người chồng xin ly dị được. Nhưng phải có chứng cứ bẩn hoi và chắc chắn, nhất là đối với ba mẹ hay người chồng. Còn sự cãi nhau với các em chồng thì không quan trọng.

2.) Thuốc bôi cho sạch lông — như lông nách chẳng hạn — làm như thế nào?

— Cách làm những thứ thuốc này phiền phức lắm. Cố cùn mua sẵn từ epate épilatoire — bột sạch lông — ở các mỹ viện đều có bán. Dùng dâu Paraffine bôi chảy rồi đắp vào da, xong khi khô bóc ra, cũng công hiệu.

(Xem tiếp trang 18)

« Ngày Nay » nói chuyện

(Tiếp theo trang 11)

— Phần nhjđn ở bên ta, người muôn học tiếng Anh đều học lấy cả, vì người dạy rất biếtm. Hoặc mua sách vở học lấy, — có rất nhiều sách Anglais sans Maître, tùy ý chọn lựa — nhưng theo cách này khó lòng nói cho đúng tiếng Anh được. Học có đĩa hát thì rất tốt, tuy hơi đắt (từ 70 đến 80.). Có bài thơ: Linguaphone và Assimil, các biện sách có bán.

Ng. Hyc-Sinh, Lang-sơn.— Trường C. D. T. H. ở Lang-sơn có 4 lớp, từ năm thứ nhất đến năm thứ tư, — mỗi lớp có từ 30 đến 40 học trò. — Cố trường có 4 giáo sư, như thết t giáo sư phải dạy kèm 2, 3 khoa: Pháp văn, Địa dư, Quốc-văn, Hội-họa, v. v., Như thế bài vở của học trò vẫn chưa không được rõ — và rõ rệt — cả rầm học chỉ có 10 bài luận Pháp-văn. Có thể xin nha Học-chính và thêm giáo sư được không? nếu xét ra là cần.

— Cần thi vẫn là cần, vì nhiều giáo sư thi công việc dạy sẽ được; cho đeo bon — tôi biết nhiều nhà giáo phải làm công việc học một quát. Nhưng muôn thêm giáo sư thi phải tốn thêm tiền, đó là một lẽ mà quý nhà nước không muốn chịu. Chỉ cách thức dạy ở các trường lycée là tết mỗi giáo sư chuyên dạy có một môn.

T. K. Haliphong.— Tôi có người anh lây em ruột ông X. Tôi có thể lấy con gái ông X. được không, một khi tôi bạn trai đã nặng tình yêu nhau và đã cùng thề nguyện. Nếu không, ei le q? Sứ bắt buộc phải xa nhau mãi có hại gì cho tôi bạn trai sau này không?

CẨI CHÍNH

Người ta nói vừa mới có 5.000 vạn ly dì ở Đông-dương, không chỉ mới có năm nghìn cao

LY - ĐỊ

Tiểu-thuyết của LÊ THANH TỰA của bà NG. THỊ-THÁO gửi báu khắp Đông-dương, dày ngọt 200 trang, giá 0p.45 Mandat dè M. Nguyễn mạnh Bồng 97, Rue du Coton — Hanoi

Thêm cước gởi thường Op.10 trả tiền bằng tem poste cũng được.

— Cố thề lấy nhau được lắm, không có sự gì trả ngai và phương diện luân lý. Như vậy dayyan có bắt hoặc xa nhau không có, nếu không vì sự ngăn trở của người thân thích. Xa nhau thì vẫn thiết thoả, cái đó đã bão.

Huynh Nuôi, Tourane.— Nhà thờ l'Eglise già 100 tuổi, có 400 chỗ ngồi (Tú, Nhât, Áng-lê, Đức v. v.) ra bạc Đông-dương không? Bất cứ người ãy nhất được hay dãi chẳng hạn, nhá chức trách có quyền đòi hỏi ý gi không. Vá ôi ôi ôi!

— Những tiền chi phí xây dựng nhà thờ ở đây do giáo dân cúng ở đây, và do các mồi lợi khác của chi đạo (trường học, nhà cửa v. v.). Tiền chi phí ở Tòa Thánh La Mã một phần lớn do các giáo dân bên vây gửi cúng.

Ái-Mỹ và Kim-Xuân, Vaifoo.— 1.) Tôi: một thanh niên 18 tuổi, học giỏi, yêu mĩ thuật, thích văn thơ và thể thao. Tôi yêu tha thiết một cô gái, chia là người Khaden (chinois) me Annam. Lấy cô gái khinh tôi là người Annam, cô ấy đã đem thơ tôi ra đọc trước sự ché riêu của công chúng. Trước sự bất lịch sự ấy, tôi nên xử trí thế nào mà, đầu tôi vẫn còn yêu cô ấy?

— Cái cử chỉ của cô gái kia là khinh nhã và tàn ác. Nhưng cô ta đã có cái cử chỉ ấy có lẽ vì không yêu ông, hơn là vì khinh ông là người An-nam chăng? Nếu vì sự khinh bỉ vô lý này thì cô ta lại càng đáng trách nữa. Nhưng dù vì lẽ nào, cô cũng đã hành động không phả i lẽ. Nếu không bằng lòng, cô ấy có thể gửi trả lại thư, bà có gì đã đem ra làm một trò chọc riệu? Còn về phần ông, nên xử trí thế nào? Nếu ông không còn yêu thì rất dễ dàng, nhưng ông vẫn yêu mới khó. Linh yêu của ông có thể tha thứ cho cách cử chỉ ấy được không? Vá ông có thể làm chayden lòng cô ta được không? Đó là những điều cần đề giải quyết. Nhưng ông nên nhớ rằng học giỏi, thích văn thơ, yêu mĩ thuật và cả thể thao nữa chưa phải là những điều kiện cần để được yêu.

2.) Cố một lần tôi được nghe cô gái 17 tuổi, đẹp, chia là người khaden (chinois) me Annam, nói rằng: Thà ta lấy ăn mày khách (mendiant chinois) còn hơn là lấy người An-nam. Câu nói ấy có ngô ngán và rõ ràng?

— Thị cố nhiên rồi. Sự khinh ghét người khác giống vẫn là một tính qua

cho người ta, cần phải lấy xuy xít và lý trí mà dẹp đi. Nhưng đây chỉ là câu nói của một người nêu, và An-nam chúng ta cũng nhiều người như thế. Song tôi nghe trong Faifo, người ta và người khác vẫn coi trọng nhau và vẫn gả con cái cho nhau thường.

Trung Túy, Nhatrang.— 1.) Người Annam có quyền đòi bao ngoài quốc (Tú, Nhât, Áng-lê, Đức v. v.) ra bạc Đông-dương không? Bất cứ người ãy nhất được hay dãi chẳng hạn, nhá chức trách có quyền đòi hỏi ý gi không. Vá ôi ôi ôi!

— Đòi được và đòi ở các nhà hàng. Không ai có quyền đòi hỏi bao gi. Nhưng nếu ông ãy nhất được (nghĩa là bắt được) thì của ãy không phải của ông, phải đưa trả cho nhà chức trách.

2.) Những người sinh quán ở Xã Tân (maire) có được hưởng luật pháp như dân thuộc địa không? Nếu không thì lớp xã tông có ích lợi gì cho dân?

— Cố những người sinh ão ở các nhượng địa, nghĩa là thành phố Hà-nội, Hải-phong và Tourane mới được hưởng theo luật Pháp.

Phạm Nghĩ, Quảng-ngãi.— Theo những cuộc điều tra của báo « Ngày Mới » và « L'Indochine » có điều gì không? Nếu không thi lớp xã tông có ích lợi gì cho dân?

— Làng làng là một cô, theo luật là, có thể khiến người chồng xin ly dị được.

Nhưng phải có chứng cứ bẩn hoi và chắc chắn, nhất là đối với ba mẹ hay người chồng. Còn sự cãi nhau với các em chồng thì không quan trọng.

— Làng làng là một cô, theo luật là, có thể khiến người chồng xin ly dị được.

Nhưng phải có chứng cứ bẩn hoi và chắc chắn, nhất là đối với ba mẹ hay người chồng. Còn sự cãi nhau với các em chồng thì không quan trọng.

— Cố một lần tôi được nghe cô gái 17

tuổi, đẹp, chia là người khaden (chinois) me Annam, nói rằng: Thà ta lấy ăn mày khách (mendiant chinois) còn hơn là lấy người An-nam. Câu nói ấy có ngô ngán và rõ ràng?

— Thị cố nhiên rồi. Sự khinh ghét người khác giống vẫn là một tính qua

N. N. C. Haliphong.— Một người con trai

BAOPHE
UN-DI-DO

Chuyện bù hogio
ho Khan, có clam
tac tieu. Cò thar
ho. Ho san han
Cai binh ho moi
phat va lam nam

VO.DINH.DAN
CHOLON-SAIGON-PENH
VAN-HOA: 8 CANTONNAIS
MANO

LÀNG XÃ

của HOÀNG-ĐẠO

NỀN TẢNG CỦA XÃ HỘI PHÁP LÀ THỊ XÃ, MÀ TA ĐÃ BIẾT CÁCH TỔ CHỨC VỀ ĐẠI CƯƠNG, NỀN TẢNG CỦA XÃ HỘI ANNAM, TỪ NAM CHÍ BẮC, LÀ LÀNG.

Làng Annam có khi gọi là thôn, có khi gọi là xã, một đôi khi lại gọi là trang hay trại nữa. Nhưng tiếng làng là tiếng thông dụng nhất, có nghĩa rộng rãi nhất. Một cái thôn, ở trong Nam kỳ, có nghĩa là một cái làng nhọn, nhưng ở nơi khác chỉ có nghĩa là một phần tử của làng, một cái trại có thể là một làng ở ven đồi, nhưng thường chỉ có nghĩa là cái ấp của một gia đình.

Làng Annam là cái phần tử cốt yếu của xã hội Annam. Nhiều gia tộc họp lại, ở chung với nhau một nơi, cùng chịu một lối tổ chức, cùng theo một tục lệ, cùng một tôn giáo, cũng một giọng nói, đó là những tính cách đặc sắc của một làng Annam vô nguyên thủy.

Làng Annam vì đâu mà có? Tự nhiên theo cái tình thần riêng của người Việt Nam mà sinh ra hay là ở một nước khác đem tới? Đó là một vấn đề thuộc về lịch sử, và có lẽ thuộc về lịch sử của những thời đại thái cổ, nghĩa là một vấn đề hiện giờ chưa ai giải quyết được. Có một điều chắc chắn, là làng Annam có nhiều đặc sắc giống làng tầu. Có lẽ nó là một cái bóng vang của làng tầu, nhưng có lẽ cái chế độ làng là một chế độ chung cho tất cả dân tộc da vàng ở Viễn đông.

Về cõi thời một ít gia tộc đến chiếm một miếng đất hoang, đất ấy là của chung, nhưng chia ra để mỗi gia đình hưởng một phần trong một vài năm, rồi lại đem ra quản phân lại, thế là một làng thành lập. Mãi đến sau, mới thấy xuất hiện ra chế độ tư diền; hồi nguyên thủy, một làng chỉ toàn có công diền mà thôi.

Cái lối tổ chức thành làng ấy chung cho cả Viễn đông, và ta thấy ở nơi khác, ở bên Âu châu chẳng hạn, cũng có một vài xứ đã có thời sống dưới một chế độ tương tự. Chế độ «Mark» của người Đức và chế độ «Mir» của người Nga, có thể đem kẽ làm thí dụ được. Mark của người Đức, cũng như làng của người Annam, là một hội gia đình gom tài góp sức

để cầy cấy một miếng đất chung, và miếng đất ấy, cũng đem ra quản phân như công diền ở bên ta. Mir của người Nga cũng vậy. Có điều khác là mir hay mark chỉ toàn có công diền, còn làng Annam thì sớm đã thấy sinh ra tư diền.

Dẫu sao làng Annam, một khi đã có, vẫn giữ mãi cho đến gần đây những đặc sắc của nó. Nghĩa là gần đây cũng như ngày trước, làng annam là một xã hội nhỏ trong xã hội, một nước nhỏ trong một nước, thống nhất về mặt chính trị cũng như về mặt tôn giáo. Cái xã hội nhỏ ấy, không phải là nhân tạo, nó do tục lệ mà lập nên, luật lệ chỉ có việc nhìn nhận mà thôi.

Về mặt chính trị, thì một điều đáng để ý trước nhất, là xã hội nhỏ ấy là xã hội của riêng người annam, người ngoại quốc không được nhập vào. Vì thế nên những người Tàu trú ngụ ở đất Annam họp lại thành từng bang một, không có dinh dáng gì đến làng nào; thậm chí những người khách lai trong một tỉnh cũng không thuộc vào làng Annam mà họp nhau lại để lập thành một làng riêng, lấy tên là Minh-Hương.

Cái xã hội nhỏ ấy được quyền tự trị rất rộng: tự ý tổ chức theo ý muốn, tùy nghi bô bán những viễn chức của mình, tùy nghi bô bán và thu tập thuế mà, tùy nghi tuyển dinh tráng giúp việc tuân phong, có rất ít giấy liên lạc với chính phủ.

Lối tổ chức trong các làng không giống nhau hẳn, vì mỗi làng lập hương ước, lập «khoán» một khán. Và lập khoán là gì, nếu không là đặt luật lệ chung cho cả làng, nếu không là làm việc «lập pháp»? Phép vua thua lệ làng, câu tục ngữ ấy cho biết rõ quyền tự trị của làng về mặt lập pháp lớn là chừng nào. Nhưng nếu khoán mỗi làng một khán, sự quan sát khiến ta thấy nhiều điều giống nhau. Một là trong làng nào cũng vậy, nhân dân chia ra làm hai: dân bộ và dân ngũ cư. Chỉ có dân bộ mới được coi là công dân của làng, mới được quyền ăn nói, bởi vì chỉ có họ mới đóng góp việc làng. Còn dân ngũ cư thường là những người quá nghèo khổ, không có

quyền hạn gì hết ở trong làng. Nay trong dân bộ, ta cũng có thể nhận ra được hai giai cấp: kỵ mục và dân bình. Kỵ mục là những người giàu có, có chức tước hay danh vọng, còn thi là bạch dinh. Nhưng hai giai cấp ấy không cách biệt nhau như giai cấp quý phái với giai cấp bình dân chẳng hạn; chia khó làm ăn cho có tài, có cửa, tự khắc bạch dinh có thể trở nên kỵ mục, hay chức sắc. Hàng kỵ mục, chức sắc, mà ta gọi là dân anh dũng ra cái quẩn mọi việc trong làng, còn hàng bạch dinh là hạng người bị trị.

Nói tóm lại, làng là một xã hội nhỏ lúc nào cũng đứng giữa cá nhân và quốc gia. Vua chúa ngày xưa không biết đến cá nhân, chỉ biết làng. Muốn thu thuế, muốn cò nhàn công di làm xâu, muốn tuyển lính, không bao giờ chính phủ trung ương gọi đến từng người một, bao giờ cũng hỏi làng, mà chỉ hỏi đến làng. Làng phải tuyển đủ số lính, số phu hay nộp đủ số thuế, còn thi làng được tự do nghị xú với nhau, chính phủ không biết đến. Chính phủ chỉ biết đến những việc xảy ra giữa hai làng lân cận và tìm cách làm cho được hòa thuận.

Số làng không phải bao giờ cũng chỉ có thể lập một làng mới là một sự thường. Một vài gia đình đến nơi khoảng dã lập ấp, rồi xin phép lập làng, giống tre thành lũy để phòng ngừa giặc cướp, xây dinh dào giếng rồi lập khoán. Đoạn, xin vua sắc phong cho một ông thần, thế là nước Nam lại có thêm một làng nữa.

Xin sắc phong một ông thần hoàng là một điều cần, vì như tôi đã nói, làng là một xã hội thống nhất về mặt tôn giáo. Ông thần hoàng một làng có khi là một bậc vĩ nhân, có khi là một người có công với làng, có khi lại là một người đê mạt nữa. Làng Gióng có một vị anh hùng làm thần hoàng, nhưng làng Cồ Nhuế lại có người gánh pháo, và làng Duyên Túc hay làng Long Khê lại có anh ăn trộm. Nhưng đức hạnh của ông thần hoàng không đáng để ý đến; điều cốt yếu, là ông giúp cho dân làng làm ăn cho thịnh vượng.

Và để cung tế ông thần ấy, người ta mới xây nên cái dinh. Vì vậy cái dinh trở nên nơi hội họp của cả làng và cũng là nơi để định ngồi thứ nữa. Làng là một xã hội cùng theo một tôn giáo, thì lẽ có nhiên những kẻ cầm quyền ở trong làng phải là những người gần gũi ông thần hoàng nhất, phải là những người có quyền dự vào việc tế thần. Và cũng do cái lý ấy, sinh ra những tục lệ đóng góp, biếu sén, chiểu trên chầu dưới, thủ lợn với phao cầu.

Hoàng-Đạo

UỐN TÓC ĐIỆN ĐÚ KIỀU ĐẸP

GIÁ UỐN TÓC TỪ 1\$ ĐẾN 18\$

Sùa răng đen trắng đều đẹp

Sùa người, mặt băng máy điện Mỹ

MỸ - VIỆN AMY 26, phố Hàng Than - Hanoi

TIN VĂN... VĂN của LÊTA

Tuần vừa rồi, những thư gửi cho Léta phao nhiêu là thư hỏi lục văn.

Nhiều bạn hỏi những câu mắc cho Léta quá. Xin khái khai nào nghĩ được câu giải đáp sẽ trả lời?

Lại có những câu hỏi vụ vơ, thí dụ về:

1. Sự liên lạc trong sự làm ăn và giờ ăn giấc ngủ;

2. Những cách tìm cảm hứng của những bạn hữu Léta và của các nhà văn khác?

3. Sao Sacha Guitry lấy vợ nhiều lần thế, và như thế để làm gì?

Mấy câu này, theo giọng trong những bức thư, nửa có tinh cách trịnh trọng rắc rối, nửa ra vẻ hỏi lầm một cách có duyên.

Léta thường thức ý vị của sự khôi hài.

Còn về phần rắc rối thi ở mỗi câu Léta xin trả lời một tiếng 1) chịu; 2) chịu; 3) chịu.

Trong một bức thư khác, một bạn thuật cho Léta một truyện nực cười.

Câu hỏi của bạn, đã có thư trả lời riêng.

Nhưng ở đây Léta muốn đem câu chuyện kỵ khôi đó mách độc giả.

Trên một chuyến xe lửa miền Trung (từ Huế đi Quảng-trị), một người học sinh (chính là người viết thư cho Léta) gặp một người đàn ông ăn mặc y phục nhà binh. Làn la, hai bên trò chuyện.

Lúc hỏi tên, người học sinh thấy người lính ấy tự xưng chính là Ông... Hoàng Đạo.

Người học sinh ngạc nhiên:

— Ông Hoàng Đạo?

— Phải, Hoàng Đạo, viết báo Ngày Nay ấy mà...

Nhưng sao ông lại ăn mặc binh phục? Ông Hoàng Đạo có di linh đâu?

Nhưng bây giờ tôi đi lính. Tôi là lính lính nguyên mà.

Rồi người lính lính nguyên tên là Hoàng Đạo kể đến nhiều chuyện viết báo của mình, trong đó có những lời quanh quẩn nghe không

có vẻ Hoàng Đạo lầm.

Thấy vậy người học sinh đẽ bực, gửi lấy bức ảnh mà người lính Hoàng Đạo trao tàng với hai chữ ký tắt H.D. Rồi viết thư hỏi Léta để cho biết rõ sự thực.

Sự thực người bạn miền Trung đã biết: Hoàng Đạo hiện vẫn ở Hanoi, ngày nào cũng vẫn đến tòa soạn Ngày Nay, và chưa hề làm lính một phút nào hết.

Kết luận truyện này?

Xin dè phản ứng Hoàng Đạo già hiếu nào đó.

Tin thơ... thắn.

Như các bạn đã biết (hay nếu chưa thì bắt đầu biết từ hôm nay): Nữ Sĩ Ngọc Đài ném một hòn gạch vào lồng thơ. Nghĩa là làm một bài thơ ném ra để mời các thi nhân họa lại.

Thơ rằng:

Tang-bồng hồ thi chí nam-nhì,
Gặp nội tài trai hồn thể thi.
Giúp nước trở nên tag nghĩa hiệp,
Quên minh đáng gọi báu ta mi.
Việc nhà gánh xác em xin nhớ,
Cuộc thế tang hoành cầu cứ di
Đem lại hòa bình cho thế giới,
Chén mừng đợi lúc cởi chính g.

Bài thơ ấy chẳng biết có nhiều người họa chưa.

Chỉ biết mới có một nhà văn, ô Bùi Kim Óc cầm vì văn chương và chí khí, gửi tặng nữ sĩ một bài tập Kiều, trong đó có câu:

Cho hag thuc nū chí cao.

Tâm lòng nhí nū cũng xiêu anh hùng
Thục nū là nū sĩ Ngọc Đài.

Còn anh hùng, cố nhiên là ông Kim Óc.

Thực là một cách tiện lợi để thành danh nhân.

Người ta tự gắn mè đay vào ngực rời ra mặt với thiên hạ.

Theo gương Ngọc Đài nū-si, một cô bạn gái gần nhà tôi, cũng lấy một cái tên cao quý: Văn Lâu.

Và cô cũng vừa nghĩ được một bài thơ đăng báo mở cuộc xách họa.

Lạ nhất là hai bài thơ của hai nữ

sẽ có những văn giống nhau.

Thơ rằng:

Nóng ruột làm sao tinh nǚ nhí!
Lòng xuân súng sục lao dương thi,
Ái da tim mãi thành hoa mắt
Tinh nghĩa trong hoài đến mỏi mệt.
Ngán nỗi dayen kia châm châm đến
Buồn thay xuân ấy - vội vàng di,
Nào đâu những bức cầu hôn điệp?
Xin ký hai tag để chuẩn g.

Phao thường cho bạn nào họa được bài hay nhất (hay không hay nhất cũng được) là một cửa quý vô ngăn: vì đó là chính mình nữ tác giả bài nguyên xướng.

Những thi nhân chủ lú phải theo hai điều kiện: chưa có vợ và chưa già.

Lại xin nhớ thêm: người trung giải không được từ chối phao thường.

Léta

NHỮNG CHUYỆN NHỎ

TRONG CHO' PHIÊN

TRONG phòng hòa nhạc, tôi chủ nhật. Bát tango.

Tôi sang sương vì đã lâu lầm, tôi không xem tango. Một dịp để ôn lại những cảm tưởng ngày trước.

Trái sinh ra một người dẽ lác dẽ ngồi cạnh tôi, và dẽ làm cho tôi mệt hết vai thú.

Đó là một người dân bà. Đẹp đà, mặt dán phấn vang, đeo vàng đeo loạn mắt, bà ta miệng nhai trầu một cách không nề gì người bên cạnh và bàng dại tất cả sự kiên hành ngạo mạn của sự giàn sang.

(Ngoài sự dụng để làm chướng mắt tôi, thí người này còn là những tag cõi động cho người đời thù cảnh phá quai.)

Trước lúc mở luồng diễn, bà ta không thèm để mắt đến tôi. Nhưng cái trò vui, sau lác mờ màn, làm cho bà bùng lồng, và không lối thoát, bắt tôi trả lời một câu hỏi:

— Esta! cái áo kim tagen kia, chắc là vua dãy nhỉ?

Tôi đưa mắt nhìn bà ta với sự ngạc nhiên khó chịu. Nhưng người dân bà không thèm biêt. Bà ta thản nhiên trông thẳng, và một lát hỏi thêm:

— Còn cái anh chàng trai trẻ đẹp đep kia là gì? là phò mả phải không?

Sự im lặng của bà khiến bà liếc nhìn tôi mọi cái nhanh và hăng hò, và thêm hai tiếng: « hở ông? » để làm ngọt ngào cho câu hỏi.

Tôi nhìn một lát cái anh chàng trai trẻ và đẹp đep: mặt anh ta ngắn một cách lạ, vuông thành góc, đánh phấn rất hồng và rất trắng, và cái mõm rộng đỏ loét nhusing son. Tôi nhận thấy thực sự dốt nát của mình.

Thế là dà làm cho bà « láng dièng », tôi phát q. Bà không giấu nhusing ý nghĩ bà « lánh cho tôi ». Bà lâm bầm: « Hứ.., có thể mà.. » Nhưng còn nhusing ý nghĩ mà bà im, không nói ra thì hồn rết xa sự lử.

Rồi, cho bô ghét, bà nhặt định ngoảnh đi không thèm nói với tôi một lời nào thêm. Tôi cõng mong được bà ghét như thế.

Nhưng, đến thế cõng không được nói: bỗng chốc bà lại hỏi dại tôi một hỏi:

— Này... ông. Sao cái ông áo vàng kia lại phải lê ông râu bạc?... Ông sao cái ông áo thang trắng lại quay đi mãi thế... Này ông, ông đứng gốc kia hồn là bô?

Tôi hoảng lên, vội đáp:

— Vâng! là bô.

Rồi từ đây tôi cứ đem lời bà nói

đến mà trả lại bà.

— Vâng, chính thế: thực là vui.

— Vâng, vua phong chức.

— Vâng, đáng khen.

Kể ái cõng hiệu nghiệm vì làm cho bà ta được hãi lồng và dẽ lôi già, không cõi vân hỏi nữa. Một lần tôi dấp:

— Vâng, có xinh xinh ái là công chúa.

Nhưng vì tinh thắn bình phẩm bị xúc động, tôi nói cho mình nghe:

— Đáng tiếc!

Bà « láng dièng » quay ngoài cửa sang nhìn tôi bằng đôi mắt quá chừng nghiêm nghị. Tôi hối hận không kịp, vì trong thì giờ đó tôi uất xong câu này?

— Người đẹp thế mà điệu cõng nhắc, ăn mặc lố lăng...

Tôi nói theo cách thăm mĩ của tôi. Bà hiểu theo nhẽ của tôi. Bà gõ gõ phản giải cho tôi nghe và thiếu chút nữa cầm tay tôi lắc:

— Lố lăng? Lố lăng đâu mà lố lăng? Ông không biêt áo triều phục phải thế chử.

Tôi phạm thêm một tội nữa là bênh vực lợ của mình:

— Đành vậy, nhưng tôi thắc y phục không phải đời Đường...

Thế là xong rồi! và ngồi cạnh tôi cõi mắt nhìn vào tận tâm hồn hối hận của tôi, rồi quay mặt đi đâu khác, bùi mồi ra dài cõng như cõi giọng dag riếc. Bà rêu rao:

— Không phải đường! Thế nào là không phải đường! Cứ như lối cải lương tân thời ái, có mà ma nó xem! Hứ, không — phai — d-hường! — Tôi cõi...

Cáu nói cõng về sau cõng lên giọng. Một vài người đã ngoảnh nhìn dồn về phía « chàng lôi ». Tôi phải lập maza. Tôi nghẽn cổ thực dài nhìn trán trán lên sân khấu, đem hết sự ngạc nhiên chăm chú cho hiện ra mặt, hai mắt mở lớn, và tôi khép:

— Ô ô, lâ chura...

Tinh tú mờ của dân bà bê ngay đầu bà cho quay về phía xẩy ra việc lợ. Mắt bà hau hán nhìn trong lõi miệng hỏi:

— Cái gì thế? Táu? dâu nào?

Bà không được tôi trả lời.

Tôi nhìn trộm bà một cái rồi từ đứng dậy lật ra dâng sau và lăn di một chỗ khác. Chỗ ghế lôi dẽ trống lõi khắc có một người thanh niên trạc tuổi lôi đến kẽ vòi.

Tôi cứ thương hại mắt anh chàng Léta

CHERCHEZ-VOUS...

un Fournisseur en gros de Tricots et de

CHEMISETTES

qui vous donnera livraison rapide de vos commandes les plus importantes ?

Adresses - vous à la

Manufacture CU GIOANH

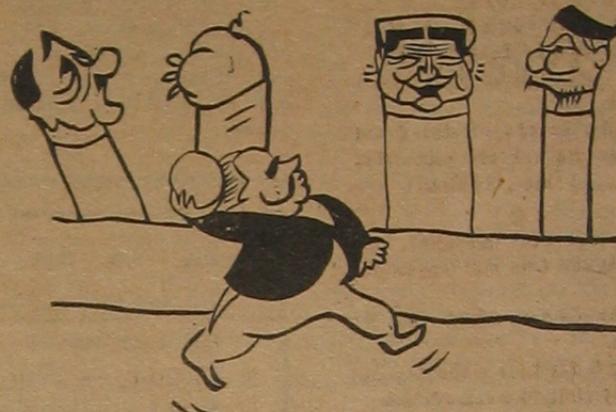
68 - 70, RUE DES ÉVENTAILS, HANOI — TEL 525

CHỢ PHIÊN THANH NIÊN

giúp chiến sĩ ngoài trận

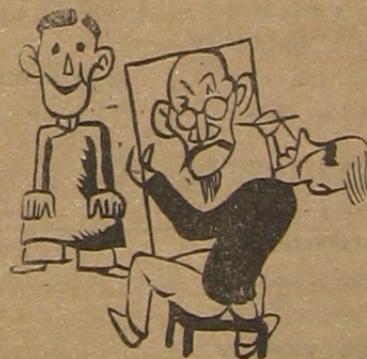

2 — Công chúng xô nhau vào. Họ không khạc được ra lửa nhưng mửa ra tiền thì họ làm dễ dàng lắm. Một cô thiếu nữ gai hoa trên ngực họ, thế là lòng họ nôn nao, xao xuyến, rồi rãt... lượng có đồng nào họ nôn ra cho hết.

3 — Những người hưu chiến thi đến phá thành Berlin ở gian Anh-Sáng. Phá, nghĩa là đánh đổ một cây nến cầm trên bàn bằng cách xô những xe tăng Hồi Thiếu vào cây nến. Phá xong, được tặng một gói kẹo .. đạn.

5 — Những người ưa cù động, đèn ném mẩy cái bia hình những danh nhân của Bắc-ky và thế-giới như Hitler, Xã-Xe, Bang-Banh, Lý-Toé, và bà Bé-Tý, chúa động hàng Bạc. Hitler hôm ấy phải một bùa khô sör. Động ai ném là ngã bồ chửng ra. Chỉ có chúa là khỏe. Một ông trạng-sư người Tây ra hết sức mà không làm ngã được chúa.

7 — Những đồng hơn hết là số người đến — cũng gian Anh Sáng, —đè mẩy họa sĩ vẽ tóc hành cho những bức truyền thần mà mươi năm nữa sẽ giống, hay những bức thiếu tai thiếu mõm mà phải trả thêm tiền mới có đủ...

(Những tranh 1, 3, 4 : kiêm dàyet bỏ)

của Tô Tù

8 — Mười hai giờ đêm, Người ta ra về.
hả hê ngay khi chợt nhớ ra mình vừa mới
đánh ngã Hitler và phá thành Berlin không biết bao nhiêu lần!

« Ngày Nay » nói chuyện

(Tiếp theo trang 14)

Mme Quy, Hanoi. — 1.) Lâm thê nào chưa được bệnh táo?

Bệnh táo là một thứ bệnh rất nhiều người mắc, ảnh hưởng về sức khỏe rất tai hại, tuy chậm, — và rất khó chữa khỏi. Nguyên nhân chính là ở sự ít vận động, sống một đời trè bị. Muốn khỏi, phải năn vận động luôn (hoặc tập cử động những bộ phận bị) hay ăn uống thức ăn giòn dị, nhiều rau và nhiều hoa quả, nhai kỹ để thúc ăn nhuộm nước bọt. Có thể dùng dầu lây nhẹ và vô hại như Loraga, hay rẽ hon, Huile de Paraffine. Ăn uống điều độ.

2.) Dùng bột ngũ cốc rửa tay có lợi gì cho da?

Tôi không rõ, vì chưa dùng bột ngũ cốc rửa tay bao giờ (và cũng chưa có ai dùng). Nếu bà thấy có kết quả thực thì cứ nên dùng. Còn không, xà phòng, chanh hay cát tinh cũng đỡ rồi.

3.) Nhịn ăn có thể giàn được không? Hay có thể uống gì mà giàn được?

Nhịn ăn mãi tất nhiên phải già, nhưng đó là cái gầy ngay hiêm. Uống đấm cống nguy hại chẳng kém. Rút lại, muốn được thon người (chứ gầy thì xấu), phải năn vận động, ít ăn nõn hay những thức có bột, dùng hoa quả hay nước hoa quả (juis de fruit) nhiều, ăn những bữa nhẹ. Nhưng nhớ kiêng khem quá như người ốm mà sinh ốm thật.

Huynh Ba. — 1.) Người ta có quyền cầm nghề xem tướng bằng các khoa học (triết, chỉ tay v.v.)? Nếu có thể thì đó có phải là cách tốt toàn huyền họa không?

Không cầm các cách xem bói tướng không phải là nhà nước chính thức còn, nhất những khoa ấy. Bối toàn có từ đời thương cờ, khoa học đời nay không bác bẩn nhưng cũng không công nhận vì những chúng có xác thực chưa có. Người ta để cho các thầy bói toàn làm nghề của họ, vì đem lại chút hy vọng

cho người đời đòi lấy chút tiền cũng chẳng sao. Duy bối lừa lọc thì không được.

2.) Không kể về hình thức và sang trọng thuốc lá thơm đắt tiền và thuốc lá thường rẻ tiền, dằng nào bắt có hại hơn?

Thường thì thuốc lá đắt tiền vẫn tốt hơn, nghĩa là ít có hại hơn, vì toàn lá thuốc chọn lọc kỹ. Nhưng dù nhiều hay ít tiền, bút nhiều quá vẫn có hại.

3.) Minh có quyền đánh giá một cái tát đánh dự khi một người trên — vòi cờ đánh mìn bắt áp bức dân minh không?

Có quyền là. Vì do cờ là một cách giữ mình, bởi không ai có quyền xâm phạm đến danh giá của mình cả. Nên nghĩ cái giá trị và danh dự của mình là đáng trọng.

HỘP THU

Mlle Thanh Thảo, Huế. — 1.) Kho

mà có thứ thuốc ấy — 2.) Trong luật bộ đã không có điều kiện ấy, thi việc xin ly dị cũng khó. Nhưng có thể tùy ở quan tòa định liệu được. Vả việc ấy phải được chứng thực một cách rõ rệt. 3.) và 4.) Nếu chắc chắn người chồng như thế thi hành phúc trong gia đình không thể có được, dù theo quan niệm nào. Việc ly dị đòi hỏi có thể thỏa thuận được thì càng hay.

OUVERTURE
LE SAMEDI 14 OCTOBRE 1939

CABINE PROPHYLACTIQUE

du Docteur HY

Ancien Interne de l'Hôpital
St Lazare de Paris

Spécialiste des
maladies vénériennes

Ouverture en permanence la nuit de 22 heures à 6 heures du matin

Pour tous soins préventifs contre les maladies vénériennes
(Để phòng bệnh hoa-liễu)

N° 2, RUELLE HỘI-VŨ

Docteur

Cao xuân Cảm
de la Faculté de Paris

CHUYÊN TRỊ:
BỆNH HOA LIỄU và NỘI THƯƠNG
Khám bệnh tại:

153, Henri d'Orléans — Hanoi
(Phố cửa Đông, cạnh hội Hợp-Thiện)

Sách « Nói chuyện nuôi con » của
bác sĩ lâm có bán tại hiệu Nam-Ký
phố Bờ-hồ, 17 Francis Garnier,
Hanoi. Giá 0p 35 một quyển

Phái chặng là một
bịnh NAN Y ?

CHỐNG
Bỉnh Di-tinh
vẫn chữa khỏi
được

NHUNG
khái chữa bằng
thuốc
COTINH
ICHTHO

mới
chắc chắn
đứt tuyệt.
VÖ-DINH-DÂN
CHOLON-SAIGON-PPENH
AN-HÓA
8. CANTONNAIS-HANOI

Quần áo dệt CéCé có đủ các hạng

Chemisette — Maillot de bain — Pull'over.

Gilet croisé — Gilet dame — Blouson.

Veston — Slip — Mi-bas sport — Bas

Scout — Chandail — Combinaison enfant.

Mua buôn, xin hỏi hàng dệt

Cu Chung

100, Rue du Coton

HANOI

YÓ - ĐỨC - DIEN

KIÉN TRÚC SƯ

8 Place Negrer
HANOI — Tl. 77

Blouson-Pull'over-Chandail...

Hàng dệt Phúc-Lai đã có catalogue 1939-1940 các hàng mùa lạnh. Áo len, áo sơi, dù các kiều, các lối, các màu.

Các nhà buôn nên viết thư ngay về lấy mẫu.

PHUC - LAI

87-89, ROUTE DE HUẾ

HANOI

Rượu Côte Nhât

MARTELL

à thứ rượu đã nổi tiếng
từ 200 năm nay

ĐẠI LÝ ĐỘC QUYỀN
L.Rondon & C° Ltd. 284 Henri Rivière HANOI

Dầu FORVIL

mùi thơm LES YEUX NOIRS
và CINQ FLEURS
rất tốt, làm cho
tóc mượt và thơm

ĐẠI LÝ ĐỘC QUYỀN
COMPTOIR COMMERCIAL
n° 59 Rue du Commerce - Hanoi

Thưa quý ông,
Thưa quý bà

Khi sinh nở, kinh thê (hết)?
Bé-Ký Rượu-Chồi soa vào khỏi
ngay?
Té chán, chảy máu, đái taj?
Cảm hàn, cảm thứ soa ngay khỏi liền!

Hộp lớn 135 grs. : Op.60
Hộp nhỏ 75 grs. : Op.35

Hỏi ở các nhà Bal-ly:
PHÒNG TÍCH « CON CHIM »
Khắp Đông-dương có tree cái biển tròn

Vì sao hàng trăm nghìn thiếu nữ
mơ mộng sinh tươi đã chết trong

Nắng Hanh Vàng

Tiểu thuyết của VŨ - TRỌNG - CAN

giá Op.40, cước phí Op.21

Trong đó sẽ giải quyết rõ ràng những vấn đề thường xảy ra
trong gia đình Việt-Nam.

Editions Librairie Centrale

TÔ - VĂN - ĐỨC Directeur, 110, Rue du Pont en Bois - Hanoi
Tổng phát hành tại Trung-Ký:

M. LÊ-THÀNH-TUÂN, 119 Bd Gia-long - Huế.

Nam-ký : MINH - PHƯƠNG, 15A Cité Văn - Tân - Hanoi

Bạn Học-sinh ! Bởi gi mà không hỏi em : NỮ HỌC-SINH giá Op.28

Sữa
NESTLÉ
Hiệu Con Chim

SỨC MẠNH CỦA TRẺ
BAO THẢO CHO CHÍNH PHỦ PHÁP

Hãy xin không mất trên quyền
nhìn đẹp cách nuôi trẻ của
mẹ & Vợ dai soạn ở bảng
NESTLÉ, phố Paul Bert, số 55

— HAIPHONG —

VIỆN ĐÔNG LẬP BỘN

Hội Đông-Pháp có danh hiệu vốn 4.800.000 phai lồng, một phần tư đã góp là
Công ty hành động theo chỉ dụ ngày 12 tháng tư năm 1916. Đăng ký Hanoi số 47

Món tiền lưu trữ: 1.154.878 p. 41

Tính đến ngày 31 December 1938 đã hoàn vốn lại cho người đã góp

**HỘI ĐÔNG PHÁP SÁNG LẬP NÊN RỜI HỘI LẬP BỘN
TO NHẤT HOÀN CẦU : HỘI SÉQUANAISE LẬP BỘN**

Tổng Cục GIÚP NHỮNG NGƯỜI ĐỀ DÀNH TIỀN
BẤT ĐỘNG SẢN CỦA BẢN-HỘI Ở HANOI

QUẢN LÝ Ở SAIGON

33 Phố Paul-Bert — Giảng nói số 83
51, đường Kinh-Lập — Giảng nói số 33

Số tiền mà bản hội trả cho những người trúng số hay
bán lại phiếu (tính đến cuối tháng SEPTEMBRE 1939) là: 1.170.270\$72

KỶ XỔ SỐ THỨ BÁY MƯƠI NHĂM Những số trúng ngày
30 OCTOBRE 1938

Xổ hội chín giờ sáu tại số Tông-cục 30/32, phố Tràng-liên (Paul Ber.) Hanoi
Do ông Nguyễn văn Nghiêm Ký-nghệ già ở Hanoi, chủ tọa, các ông Phạm Định
Tân, thư ký bồi hưu ở Hanoi và Hoàng ngọc Bao, đồng già ở Bắc-giang dự tọa.

CÁCH AO SỐ — Theo thể lệ của số, những phiếu đã đóng tiền được ay trước
số hàng tháng. Trong 3000 số thi được một số chung vì hàng phiếu "A" và "A.T."
khi chúng thi được hoàn ngay vốn; và cuộc xổ số miễn trừ cho hàng phiếu A.T. cũng
theo cách thức đó. Mỗi bảng bốn bánh xe kiểu « FICHET » — Bánh xe đầu có từ 0 đến 1
và những bánh xe sau có từ 0 đến 9. Vay mỗi lần quay, con số ở các bánh xe ra chỉ
thể thay đổi từ đến 0 đến 9999.

Lần mở đầu từ quãng 0 đến 9999 số quay ở bánh xe ra là số trúng.

Lần mở thứ hai từ quãng 3000 đến 5999 dem cộng 3000 với số quay ở bánh xe ra
để tìm số trúng.

Lần mở thứ ba từ quãng 6000 đến 8999 dem cộng 6000 với số quay ở bánh xe ra
để tìm số trúng.

Lần mở thứ tư từ quãng 9000 đến 11999 dem cộng 9000 với số quay ở bánh xe ra
để tìm số trúng.

Lần mở thứ năm từ quãng 12000 đến 14999 dem cộng 12000 với số quay ở bánh xe ra
để tìm số trúng.

Rồi cứ theo cách thức trên mà mở.

Về cuộc xổ số giao bộ thi trong 30.000 phiếu đã đóng tiền tháng mới mở một số
trúng. Cách thức mở cũng như các cuộc xổ số khác đây phải dùng thêm một bánh xe
kiểu « FICHET » có từ 0 đến 9.

Lần mở đầu từ quãng 0 đến 29.999 số quay ở bánh xe ra là số trúng.

Lần mở thứ hai từ quãng 30.000 đến 59.999 dem cộng 30.000 với số quay ở bánh xe ra
để tìm số trúng khi những phiếu phát hành không quá 30.000.

Những phiếu
rưng nhẫn
hoặc đã quay
ở bánh xe ra

DANH SÁCH CÁC NGƯỜI TRÚNG SỐ

SỐ TIỀN HOÀN LÃ

TARIF "A"

Những số đã quay ở bánh xe ra : 0134-0032
0425-1539-1351-1172-0179-2237-2071-1533-0070
0008-1638-1162-0649-0146-2404-2504-0244-1559-
2175-2123-2000-0253-2170-2654-0973-1384.

62.175	M Lê việt Luyen ở Ấp Xuân-An, Dalat, phiếu 500p	500.
74.170	M Bình quang Nhuyễn ở ga Hanoi, phiếu 1000p	1.000.
82.384	Trần thị Khương ở Quận-Phương Thượng, Hai-hòa Nam-dinh, phiếu 500p	500\$

ANCIEN TARIF

Lần mở thứ nhất : Hoàn vốn bộ phận

Những số đã quay ở bánh xe ra : 21721-26947.

Phiếu đã xóa bỏ ở Saigon

Phiếu không phát hành

Lần mở thứ hai : Hoàn nguyễn vốn

Những số đã quay ở bánh xe ra : 1565-1241-
2423-0161-1482-1989-2393-1196-2385-2404-0143-
0318-1111-0768-1875-0283-0606-0317-1924.

9.161	M. Triệu minh Hué, 26 phố Donaumout, Saigon. phiếu 1000p	1.000.
51.347	Phiếu vỡ danh của người ở 33 phố Francis Garnier Haiphong, phiếu 200p	200.

Lần mở thứ ba : Khởi phát đóng tiền tháng

Những số đã quay ở bánh xe ra : 0423-2457-
0723-1511-2268-0238-0491-0372-1686-2867-1661-
0041-1404-1080-0576-1906-1033-2088-0563.

18.491	Người có tên sau này trúng số miễn trừ trị giá kẽ ở cột thứ nhất có thể bán lại ngay theo giá tiền kẽ & cột thứ hai	
42.576	Phiếu vỡ danh của người ở Hanoi, phiếu 200p. M. Nguyễn công Danh con M. Nguyễn huu Thanh ở Baria phiếu 200p	200p 107p20

42.576	Người chủ vé cáp giao lại cái vé tiết-kiệm và lãnh tiền ngay dù số bạc nguyên hiện.	200p 119.00
--------	--	-------------

Khi trúng số thì chủ vé cáp giao lại cái vé tiết-kiệm và lãnh tiền ngay
dù số bạc nguyên hiện.

Kỳ xổ số sau định vào ngày 28 NOVEMBER 1939, tại số Quản-ly 68 đường

Kinh-lập (Bd Charner), Saigon

CÁC NGÀI CÓ MUỐN một số vốn lớn mà mỗi tháng chỉ phải để dành một số tiền là

Ngày cũng mong được dịp may trúng số và lãnh ngay một số tiền to từ

Các ngày nên mua ngày thứ " TITRE A ", của bồn hôi từ lúc mới mua

về TIẾT - KIỆM MỚI

được lãnh 50%, về tiền là

Người chủ vé giao vốn bằng cách gộp tiền từng kỳ trong một thời hạn có thể là

hai đến 25 năm tùy theo ý muốn mà có thể lãnh ngay số vốn ra, nếu vé mua

Rentrée des classes

Vous trouverez à l'I.D.E.O. tous les articles scolaires nécessaires à vos enfants

Articles de bonne qualité leur donnant le goût du travail.

Articles « RECLAME » vous permettant de faire des économies :

Cahier de Brouillon « RECLAME » 100 pages . . .	0\$12
Boîte de 100 copies doubles, beau papier . . .	1.70
Ramotte de 100 — — quadrillé multiple . .	1.20
Plumier laqué, couvercle chromos	1.20
Compas sur panoplies : 15 & 4 pièces . . .	0\$88 & 0.48
Compas plats nickelé reversible double usage . .	1.18
— — — en pochette . . .	3\$25 — 2.20 & 1.65
Nécessaire scolaire 4 pièces, pochette cuir . . .	0.52

Catalogue des articles scolaires sur demande

L' I. D. E. O.

LIBRAIRIE - PAPETERIE

HANOI - HAIPHONG

POUDRE TOKALON ; « Pétalia »

SURPRENANTE DÉCOUVERTE D'UN CHIMISTE PARISIEN SPÉCIALISTE DE BEAUTÉ

Une poudre de riz si fine et si légère qu'elle flotte dans l'air. Telle est la surprise créée d'un Chimiste Parisien.

C'est pourquoi la Poudre Tokalon s'étend si régulièrement et si uniformément, recouvrant la peau d'un fin voile de beauté, presque invisible. Il en résulte une beauté paraissant parfaitement naturelle. Très différente, en effet, des poudres lourdes et démodées qui ne donnent qu'une apparence « maquillée », la Poudre Tokalon contient notamment de la Mousse de Crème qui la fait adhérer à la peau pendant 8 heures. Même dans un restaurant surchauffé, jamais votre visage nécessitera de « retouche » si vous employez la Poudre Tokalon. A la fin d'une longue soirée de danse, votre teint sera toujours frais et exempt de luisant.

Agents : F. Maron A. Rochat & Cie
45 Bd Gambetta — HANOI

Sâm Nhung Bách Bò Hồng Khê

Một loại thuốc có công dụng của các loài vật rất mạnh mẽ như Sâm Cao-ly, Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bò quỳ già, nén dâng nô dâng ngay đến thận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh液, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuần, nước tiểu trong, khởi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy tráng dương cỗ khí, tinh liệt, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lãnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Bàn bả dâng được huyết tốt, kinh điền; bả não có bệnh kinh nguyệt bất điều sinh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đái) cũng khỏi. Bả não nuôi con thi tốt sữa, có chứa thi không thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ đều ăn, nếu ai cần phải bồi bò súc khỏe thì không còn có thứ thuốc bò gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bò Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn; các ông dùng thứ bao sáp vàng, các bà dùng thứ bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai chán với chén nước chè. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc Hồng-Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiếm Tinh đại bò thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngũ-phân, Hắc-cần-thân, Tán-quảng, Sâm Nhung với các vị thuốc vừa bò vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », liệt-dương, được minh nguyễn, đỡ thay thai. Lành cho người vô tinh lanh dam trở nên người da tinh vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả bền vững. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp ba lần và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bò thận, kiêm tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mao xuất. Mỗi chai lọ giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuốc « Cai Hồng Khê »

Không chộn lấn chất thuốc phiện (nhà Đoàn đã phân chất), nên ai cai cũng có thể bò hẳn được mỗi ngày hết một đồng bạc (thuốc phiện chỉ sống hết hai lọ thuốc cai là đủ không phải hút nữa vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 mỗi hép, thuốc nước 1p.00 mỗi chai). Nghiên cứu chỉ hết 1p.00, nghiên cứu hết 5p.00, 3p.00 là bò hẳn được, nếu sai nhỡ, xin trả lại tiền gấp đôi.

Thuốc phong tinh Hồng Khê

Giai thép mà bức ngang trời! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lâng lợ! Hai câu Sâm truyền này, ngày nay quả thật là nghiệm, vì bò nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không có mồi hay kinh niệu nồng thuốc lậu Hồng-Khê số 39, mỗi hép (0p.60) cũng rất quý giá (mỗi hép giá 0p.60) nên khắp nơi đều dâm cung biết tiếng.

Nhà thuốc HỒNG - KHÊ

88, Phố Chợ Hôm (Route de Hué) — Hanoi

Tuy nhiên cho đơn, bắc thuốc chén, và có hơn 100 món thuốc hoàn, tán, cao, gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hép, đóng chai theo phương pháp lâu đời và kỹ lưỡng cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-môn, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn, trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy có đơn chỉ rõ cách dùng và bài thuốc, các bài tây, nam tò lót khuyên khích, được thưởng « Bội tinh vàng » và được « Bằng cấp tài năng » tại Hội-chợ Huế. Kỷ niệm 2 cuốn sách thuốc: « Gia-dinh Y-dược » và « Hoa-Nguyệt ». Khi các nơi đều có Đại-ly, nhà thuốc Hồng-Khê xin nhận ký gửi hiệu Phật 12 tay.